

Az ünnep utolsó napja.

A vasárnap reggeli imaóra alapigéül Bauer t. a fenti gondolatot előadta. Sok mindent kellett még ezen a napon elvégezni eltávozásunk előtt. A könyvárus órát 9-10 óráig Huenergárdt t. vezette és Jer. 16, 14-16. alapján kimutatta, hogy nemcsak a halásznak, a prédikátornak van nagy feladata, hanem a vadásznak a könyvárusnak is, aki minden hasadékból és minden helyeken megkeresi a lelkeket. Elmondotta, hogy rendszeren a könyvárus kezd meg az Ur munkáját minden helyen és úgy Magyarországon is. Az első könyvárusítóknak Tentesch t. volt, akit Huenergárdt t. mint munkás követett 1899-ben. Munkájuk nyomán Erdélyben mindenfelé alakultak gyülekezetek. Idővel a munkának ezen ága szépen megerősödött itt minálunk, de a háború egy rövid időre megakasztotta. 1916 óta azonban folyton erősödik és az elmúlt télen a kiadóhivatal nem volt képes a nagy forgalmat lebonyolítani. Naponta 50-70 csomagot kellett elküldeni és a posta, szintén munkáshiány miatt naponta csak husz csomagot vett fel. Ennélfogva a munka fennakadást szenvedett, mely miatt a kedves könyvárus testvérek néha haragudtak, de a helyzet megismerése után kiengesztelődtek. Most a kiadóhivatal is kap több munkát és akkor minden pontosabban mehet.

A könyvárus munka jobb szervezése céljából és hogy új könyvárusok is vehessék fel a munkát a kedves testvéreink közt, ezek begyakorlására a konferencia Géhl R. testvérnőnket bízta meg, mint könyvárus vezetőt. Kimutatlásokat és egyéb kérdéseket az ő nevére és a kiadóhivatal címére kell küldeni (Krisztina-körút 167.)

Ezután kérdező óra volt, melyen igen időszerű kérdések kerültek szónyegre. Meggyőződöttünk arról, hogy elszakadt testvéreinkkel szemben a durvaságnak, feljelentésnek semmi helye sincsen; sőt inkább az imának és saját magunké. Ha az a kérelem templomot

építeni, hát építsék, mi folytatjuk a munkát és majd meglátjuk, hogy Isten Lelke melyik templomot fogja látogatásával megtisztítani. Szóltunk a zsidókérdésről is és láttuk, hogy a legtöbb esetben a legalkalmasabb zsidókérdés munkára az órá. Láttuk, hogy a disznótartás helytelen, mert rossz világosságot vet ránk, a hitleneket a hitlenségben megerősíti. Fűző, puder és festék ellen is hallottunk alapos szavakat.

Délután három gyülekezetben volt bibliaóra. Budapesten e sorok írója, Budán, Wolfgarten t. és Rákospalotán Kelemen I. t. szólt az igét.

[Ester 7 órától kezdve ifjusági estélyünk volt. Pompás énekek, zenedarabok és költemények kerültek előadásra nagyoktól és kicsinyektől. Két tanulságos párbeszéd is hangzott el a hallgatóság nagy örömeire. Az idő úgy elrepült, hogy alig vetük észre. Szereplőket és hallgatókat egy jó lélek árnnyekölt be, úgy, hogy boldogságunk nagy volt. Szeretettünk áldozatkészségben is megnyilvánulni, mert a mi hadiözvegyeink és árváink részére 232 kor. 52 fill. adomány folyt be a nagyszámu hallgatóságtól.]

Az új minden várakozáson felül megáldott bennünket és jó reménységgei eltelve osztottunk szíjjel, mert láttuk, hogy az ő népe ma, a sok küzdelem után erősebb mint bármikor ennek előtte. Zsolt. 107, 41-43. Isten népe megint teljesül. A nagy Pásztor akar minket vezetni, legyünk tehát engedelmes és buzgató juhai az ő dicsőségére!

Zeiner A.

„Evangeliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.

Szerkesztőbizottság:

Huenergárdt J. P., Zeiner A., Kessel Fr.
Felsőbb szerkesztő Huenergárdt János P.
Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.
America printer: Review & Herald Publ. Assn.
New York City, 22 Union Square East.

John W. H. International, Budapest, II., Corvinus 3

EVANGELIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint,” 1. Kor. 3, 8.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918.

4. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918. negyedik negyedére:

1. Bibliái leckék. 2. Missiól programmok. 3. Kéthetenkénti imaórák programja. 4. Különlélek.

Bibliái leckék a jelenések könyvéről.

1918. október 5-től december 28-ig.

1. Lecke 1918. október 5.

Jézus Krisztus kijelentése.

Szövege: Jel. 1, 1-8.

1. Mi a könyvnek és a leckének címe? Jel. 1, 1. — 2. Mit ért az Irás kijelentés alatt? Luk. 2, 32; Róma 15, 25; Ef. 1, 17. Valamint Jézus világosság volt „a pogányok megvilágosítására”, valamint Pál apostol felvilágosította az ő hallgatóit az evangélium hirdetése által „ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva, most pedig megjelentetett a prófétai irások által” és valamint „a bölcseségnek és kijelentésnek Lelke Krisztus megismerése által, megvilágosítja a mi értelmünk szemeit”, úgy Jézus Krisztus kijelentésének könyve is feltárja előttünk a látkokat és megvilágosítja szemeinket”. — 3. Ki adta Jézusnak ezen kijelentést és mi igazolódott be ezáltal újbol? Jel. 1, 1; Ján. 12, 49. — 4. Kinek mutasson valamit ezen kijelentés és mit? Jel. 1, 1. — 5. Vajon sokszor és különbözőképen szólt-e az Ur, és melyik volt a legdicsőbb nyilatkozat? Zsid. 1, 1. — 6. Emli meg

néhány nyilatkozási módot és hogyan adatott Jánosnak a kijelentés? — 4. Móz. 12, 4-8; 11, 25. f.; Dán. 7, 1; 9, 21 f. Isten nyilatkozik az embernek látomások, álmok által, szemtől szembe, angyalok, Szentlélek által és a kijelentések legdicsőbb formája, az ő Fia által. Itt jelek és képletek által mutatott Isten Jánosnak jövődó eseményeket, melyeket angyal magyarázott neki. A sorrend a következő: Az Atya az ő Fiának adta a kijelentést; ez Jánossal láttatta, ki lélekben elragadtatott és angyallal magyaráztatta; János megírta, miáltal közös birtoka lett Isten szolgáinak és a Krisztus egész testének. — Miről tett János bizonyosságot? Jel. 1, 2. Ezt a szót „bizonyosság” János az ő evangéliumában és leveleiben gyakrabban használja, mint a többi apostolok. Mint az Urnak utolsó nagy tanuja az itt látottak és hallottak által bizonyosságot tesz annak teljes nagy dicsőségéről, ki az Atyának jobbjá mellett mint Isten igéje és Jézus tanubizonyosságtétele biztosítéka az összes szentek elkövetkezendő dicsőségének. — 8. Mely három feltételhez van itt az áldás fűzve? Jel. 1, 3. — 9. Kinek ajánlja

János ezen levelét és hogyan kezdő üdvözlését? 4. v. — 10. Jézusnak mely három tiszte van itt megnevezve? 5. v. Itt az Üdvözítő hármas tiszteben mint proféta, pap és király van bemutatva. Mint proféta Ő a hű tanu, amennyiben mindabból életében egy szót sem ejtett el, ami szenvedéseiről és elkövetkezendő dicsőségéről a próféták által megjelentetett. 1. Pét. 1, 11. Végre az Ő prófétái bizonyágtételeit halálával megpecsételte. Feltámadása következtében Ő mint elsőszülött, főpap lett „örökké Melkisédek rendje szerint”. Zsid. 7, 17. De Ő fejedelem is. „a föld királyainak fejedelme”. — 11. Mely tisztségre emelte az ővét és mi jár neki az ő szeretetéért? Jel. 1, 6. — 12. Mi a könyvnek főtárgya? 7. v. Az összes jövendölések lényege, melyben minden ígéret teljesül, a boldog reménység és Jézus megjelenése. Ez az egész könyvnek és az összes keresztények reménységének summája. — 13. Ki látja meg Őt és milyen hatást gyakorol az Ő eljövetele a tömegekre? 7. v. — 14. Hol találunk egy hasonló szöveget, de egészen más értelemben alkalmazva? Zak. 12, 10. Itt más látás van megjövendölve, melynek teljesülése a kereszt alatt kezdődött és pünkösd napján ezek megtérése által megvalósult. Aki ma teljes bűnbánattal és tökéletes hittel látja az általszögezett mint Isten Bárányát, annak az Ő eljövetele a dicsőségben teljes megváltás és öröm lesz. — 15. Minek nevezi magát az eljövendő? 8. v.

2. lecke. — 1918. október 12.

Az emberfiának megjelenése.

Szövege: Jel. 1, 9—15.

1. Minek mondja magát János mint a könyv írója? Jel. 1, 9. — 2. A szentírás mely könyvének mása ez a könyv? Dán. 7, 28; 9, 2; 10, 2. — 3. Mi igazolódott be a Jelenések könyvének megírásánál? 2. Tim. 3, 12. János

írt „mint fogoly, mikor a gyülekezetek is üldözteséssel szenvedtek”. Régi bizonyágtételek és újabb kutatók szerint a könyv keletkezésének ideje összeesik Dorsitián császár uralkodásának végével, kinek „tekintete és arca kegyetlenséget árukt el és ijedelmet kellett” és akit 96-ban Kr. után udvarnokai meggyilkoltak. A Főpásztor tudta, hogy ilyen időben, mire van az ő gyülekezeteknek főképpen szüksége. A Kijelentések arra szolgálnak, hogy mint alkalmasat időben való táplálék az üldözött keresztények reménységét a nyomorúságban ébren tartsa, Isten országához való tartózkodásukban megerősítse és a Jézusban való türelmes kitartásra mindvégig buzdítsa. A kereszt alatt írva, a Kijelentés a keresztordó gyülekezetnek van szánva. — 4. Nevezd meg a helyet, hová János száműzetelt és írd le közelebbiről? Jel. 1, 9. A kis török sziget, melynek ma is Pátmos a neve, Kis-Ázsiának nyugati partvidékén terül el, mintegy 100 km. délnyugatra az efézusi romoktól. Területe 40 négyzet km., vulkánikus sziklák sötét tömege, de azért termékeny, sok a legelője; 4000 lakosa körül ezért sok a pásztor. Még ma is mutatnak egy hegy közep magasságában egy barlangot, hol állítólag János az ő monnyel jelenéseit nyerte volna. Pátmos olyan, mint egy magas vár, honnan három földrészre, Európába, Ázsiába és Afrikába lehet látni. — 5. Milyen tapasztalata volt egy bizonyos „Úrnak napján”? 10. v. „Lélekben valék” alatt értendő egy Istentől adott lelki teljesség és fölmagasztalt érzés, melyet rendkívüli, csodálatos lelki hatások idéznek elő. Ez tehát annyi, mint elragadtatva lenni és ellentéte azon állapotnak, melyről mondjuk, hogy „magánál van” eszen van, éber állapotban. Ilyenkor megszakad a környezettel való rendszeres érintkezés, melyet érzelmeink főtartanak és bekövetkezik a láthatatlan világgal való közlekedés. Ilyen alkalommal azonban nincs szükség elnyomva a természetes szellemi erőket,

hanem ellenkezőleg fokozva és élvezve, úgy hogy a látottak eljörölhetetlenül mélyen benyomódnak a látónak emlékezetébe a legapróbb részletekig, úgy hogy ő képes mindent oly pontosan visszaadni, amint azt látásban nyerte. 6. Melyik az Úrnak tulajdonát képező nap? Ésa 58, 13; 2. Móz. 20, 10; Márk 2, 28. Az Atya Zsid. 1. Ján. 1, és Kol. 1, szerint mindent, ami a mennyekben és földön, van az Ő Fia által teremtett meg, hogy Benne lakozzék az Atyának teljessége. Így tehát Jézus a hetedik napon pihent, ezt megáldotta és megszentelte, minek következtében ez a nap a legteljesebb értelemben az Ő napja a hének minden más napja fölött és Teremtő gyanánt dicsőíti Őt. Jézus, ki Izraelnek tulajdonképpen szövetség anyala, kiből egyedül van meg az Atyának neve, a szombatot kifejezetten az „én szombatomnak” nevezte és örök jelül adta. Ő maga és a hívő Izraeli közt, hogy megtudja, hogy csak Ő annak megszentölje. Mal. 3, 1; 2. Móz. 23, 21; 31, 3 f. — 7. Mit hallott János és milyen utasítást kapott? Jel. 1, 10, 11. — 8. Nevezd meg a hét gyülekezetet és keress meg a térképen fekvésüket? 11. v. Efézus, Smyrna és Pergámum a kisázsiai partvidék mellett terül el Pátmostól északkeletre; a másik négy, Thiatira, Sárdis, Filadelfia és Laodicea a belterületen északról délre egymástól megfelelő távolságban sorrendben következnek, úgy, hogy Laodicea Pátmostól megiehetősen keletre esik. — 9. Mit látott János közelebbiről? 12. v. A titokzatos jelek és képletek látása azaz kezdődik, hogy János ap. 7. magas gyertyatartót lát szinaranyból. Ezek emlékeztetnek minket a szövetség sátrában tartott hétágu gyertyatartóra, de különböznek attól abban, hogy mindegyik külön a maga lábán áll, de a szent hetes számban mégis valami teljes egészet alkotnak. — 10. Kik látott a gyertyatartók közt és milyen ruhában? 13. v. — 11. Hol nevezetik Isten Fia először ilyen névvel és hány-

szor adja az Üdvözítő magának ezt a nevet? Dán. 7, 13; 10, 5. f. A felmagasztalt Úrnak leírása és megnevezése Dánielre utal. Maga az Úr 51-szer használja ezt a kifejezést, hogy magát a megtestesült Igének mondja és emberi természetét kiemelje, melyben a megváltás munkáját elvégezte. — 12. Mennyire kellett az Üdvözítőnek az emberhez hasonlóvá lenni, hogy azt bünelőtől megválthassa? Fil. 2, 7. Öröktől fogva az Atyánál isteni formában Annak képmása, az Ő dicsőségének visszatükröződése (Zsid. 1, 3.), megüresíté magát tulajdon isteni teljességéből és szolgáló formát vett föl. — 13. Kihez kellett hasonlóvá lennie, hogy irgalmas főpap lehessen? Zsid. 2, 17; 4, 15. — 14. Miben kellett részesülnie, hogy minket a haláltól és az ördög hatalmától megmenthessen? Zsid. 2, 14, 15. — 15. Miképen jön el az égnek felhőiben? Máté 24, 27, 30, 39. Mint megdicsőült test, mint megelevenítő lélek, mint az utolsó Ádám, mint a másik ember föltámadott, mint az emberi nemnek képviselője a mennyel dicsőségbe fölvitetett és mint főpap az Isten jobbja mellett székel. 1. Kor. 15, 45. f; Ef. 2, 6. Élete, szenvedése, halála és föltámadása által mint emberfia azon mérföldes eredményeket érte el, melyek az összes keresztények üdvére végtelenül kiterjednek. Krisztus megtestesülésének csodája mindö-ökre lesz látható a megdicsőült Istenfiában is. — 16. Add elő további leírását? 14, 15. v.

3. lecke. 1918. október 19.

A hét gyertyatartó és csillag titka megoldva.

Szövege: Jel. 1, 15—20.

1. Hol látja János ap. az emberfiát? Jel. 1, 12. — 2. Mi volt az Ő jobbkezeben? 16. v. — 3. Mi a két-élű kard az Ő szájában? Ef. 6, 17; Zsid. 4, 12 f. — 4. Mivel fogja egy-

koron ez az „Izrael én szolgám” a földet megverni? Ésa. 11, 4; 49, 2, 3; Ján. 12, 47. — 5. Mi tehát még az Isten ígéje? 2. Kor. 2, 15—17. — 6. Milyen hatással volt az Úrnak megjelenése a prófétákra és így Jánosra is? Ésa. 6, 5; Dán. 8, 18, 27; Jel. 1, 17. — 7. Hogy hangzott a megnyugtató biztatás és hányszor találjuk azt meg a Bibliában? 17. v. Több mint 300-szor található meg ezen biztatás a Bibliában. Ezzel vigasztalta az Úr az aggódó Ábrahámot, biztatta a vonakodó Jákobot és erősítette a félték izraelitákat. Ezen biztatás azonban nemcsak magára János ap. vonatkozott, hanem az Úr egész gyülekezete ne csüggedjen el a következő küzdelmekben. Legyen mindig tudatában az Úr jelenlétének és ne féljen, ha elváltozna is a föld és a hegyek a tenger közepébe omlának. — 8. Mely csalahatatlant ismertető jelt ad magáról a Földmagasztalt? 18. v. Az Atya, kinek magában vagy az élete és aki minden létezőnek ősoke és végcélja, nevezhette magát Elsőnek, Utolsóknak és Élőnek. Föltámadtak mondhatták ugyan maguk felől, hogy halottak voltak és újból élnek. De csak egyedül egy lény a mindenségben mondhatta maga felől a teljességet és ezen csalahatatlant ismertető jeltől ismerhette meg János ap. azt, kiből az istenség és emberség teljessége egyesül. — 9. Mi van az Emberfiánál, mint a halál legyőzőjénél és kinek tulajdonítják ezért a feltámadottak az ő győzelmüket? 18. v. 1. Kor. 15, 55—57. — 10. Az újtestamentumnak mely más helyein fordul elő a görög szó: hádes és milyen értelemben? Máté 11, 23; 16, 18; Luk. 10, 15; 16, 23; Ap. csel. 2, 27, 31; 1. Kor. 15, 55; Jel. 6, 8; 20, 13, 14. Amit Károli G. egy szóval „pokol”-dit, arra a Szentlélek a világos megkülönböztetés végett 3 szót használ. Az Ödvözítő a halottak birodalmában volt, azt legyőzte és meg vannak ahhoz Nála a kulcsok; ez görög nyelven „hadesnek” nevezetik. Az ördög és

az 5 angyalai a „tartarusban” vannak. 2. Pét. 2, 4. A gonoszok elkövetkezendő büntetésének a helye, mely az újtest. 12-szer előfordul, gyeheennának nevezetik és ehhez az Ödvözítőnek nincsenek kulcsai; aki odajut, az menthetetlenül elszenved a második halált. — 11. Mit kellett Jánosnak írnia? Jel. 1, 10. — 12. A 7 csillag és gyertyatartó mijéről szól? 20. v. Valamint Jézus példázatai Márk 4, 11 szerint a mennyek országának titkait foltárják, úgy itt is van meg a hét csillag és gyertyatartó titka, mely a hitetleneknek elzárva marad, ellenben Jézus tanítványainak foltárja az Ő csodálatos szereplését az újtest. gyülekezetben és azt, hogy mint védelmezi az Ő követéit. Nemcsak azt mondja az Úr, hogy milyen az akkori gyülekezete, hanem annak példájából megmutatja, hogy az újtestamentomi népe végig milyen lesz. — 13. Mit ábrázol a hét csillag? 20. v. — 14. Mi az angyal szónak tulajdonképpeni értelme? Agg. 1, 13; Máté 11, 7—10. Az „angyal” szó eredetileg hírnököt, követet üzenetvivőt jelent, akár mennyei vagy földi származású. Jób követei (Jób 1, 14), a királyok követei (1. Sám. 18, 19), próféták mint Aggeus, Isten papjai (Mal. 2, 7) úgy mint a mennyei lények héber nyelven „maleak”-nak nevezetnek. Isten Keresztelő Jánost is „angyalomnak” nevezi és az ő Jézushoz küldött tanítványainak is angyal a nevük. Luk. 7, 24, 27. Egy evangélista mint jó angyal örömhírt viszen. E szó „presbys” preszbiter nemcsak azt jelentti „öreg, tiszteletrémeltő”, hanem öregségével kapcsolatban a „követet”. 2. Kor. 5, 20; Ef. 6, 20; Luk. 14, 32; 19, 14. A presbiterok eszerint nemcsak vének, püspökök, hanem „követek Krisztus helyett”, pásztorok, kikre Krisztus nyája van rábízva. „Angyalok”, kik örököndnek a ti lelkeitek fölött. Zsid. 13, 17. — Amennyiben pedig 7 a teljességet jelző szám, úgy a hét csillag mint egy drága fénykör Krisztus jobbján jelzi az összes angyalokat, azaz

az összes követeket, véneket, pásztorokat, kiket az Atya jobbajához felemelt arkangyal és főpásztor védelmez és megerősít. — 15. Mi a hét gyertyatartó magyarázata? 20. v. Gyertyatartók a világosság hordozói, melyeknek magas alapzatáról a világosság kisugárzik a sötét éjnek megvilágosítására. Hét a teljesség szent száma. Mindazokat magában foglalja, akik a világgal a világosságot közlik, mely azonban egy magasabb forrásból származik. Ezek arany gyertyatartók, drága fémből, magasztos hivatalukhoz méltóan, hogy a világosság fényét annál teljesebben tudják visszasugározni. Oly drága fényező legyen Krisztus teljes gyülekezete minden időben az Ő dicső eljöveteleig. — 16. Jézusnak mely dicső ígérete van itt a maga egész teljességében ábrázolva, melyet a tanítványoknak kibucszásakor tett? Máté 28, 18—20.

4. lecke. — 1918. október 26.

Az apostoli ösgyülekezet:

Szövege: Jel. 2, 1—7.

1. Mit jelképez a hét gyertyatartó és csillag? Jel. 20. A 7 gyertyatartó elsőscrban a hét gyülekezet, mely akkor Kis-Ázsiában volt és a hét csillag annak előjáróit jelképezi. Az Úr azonban az ő bölcsességében kiválasztotta a hét gyülekezetet, mert azoknak neve és állapota példaképpül szolgálhat az egész isteni gyülekezetre és annak öszes előjáróira nézve és pedig 7 részben, melyek Krisztus mennybemenetelétől az ő dicsőséges eljöveteleig tartanak. A hét levél általában egyforma; Először Krisztus parancsa annak megírására, akkor következik egy dicső címe, mely az Ő megjelenésének láfásából van véve, továbbá a megszólítás dicsérettel, feddéssel, intéssel és fenyegetéssel telve és végre egy dicső ígéret. — 2. Kiből van az első levél intézve és mit tudhatunk ezen város felől? Jel. 2, 1. Jézus első

profétai képletnek az efézusi gyülekezetet és annak előjáróját használja, hol János ap. életének utolsó éveit leélte és eltemetett. A város az ókorban Smirna után Ázsia második gyönyéneke nevezetett és mintegy 500,000 lakóssal bírt. Temploma a világ csodái közé számíthatott, mert 141 m hosszú volt és 127 darab 20 m magas oszlopon állt, belől embermagasságu szobrokkal volt ékesítve. Nagy volt az efézusi Diána ugy, hogy minden országból a pogányok oda zarándokoltak. — 3. Ki alapította ezen gyülekezetet és ki munkálkodott még benne? Ap. csel. 19, 1—11; 1. Tim. 1, 3. — 4. Milyen intést adott az efézusi véneknak és hol? Ap. csel. 20, 17, 1. — 5. Vajjon Pál ap. is írt ennek a gyülekezetnek levelet és mit fejtett ki benne? Ef. 1, 1—4. Ezen levelében az apostol leírja az isteni szeretet-tervnek csodálatos kialakulását a Krisztusban és pedig főképen a pogányokra nézve. — 6. Mely tévitanítók léptek itt fel és mit hirdettek? 1. Tim. 1, 19, 20; 2. Tim. 2, 17—19. Pál apostol ezen gyülekezetet 56—59-ig alapíthatta, 64-ben írta hozzá a levelét, 65 és 66-ban Timoteushoz írta 2 levelét, úgy hogy ezen iratok segítségével követni lehet az efézusi gyülekezet kifejlődését az első tíz évben. Később ez a gyülekezet lett az egyedül megmaradt apostolnak, Jánosnak főgyülekezete. Jézus leveléből láthatjuk, hogy 95-ben milyenek voltak a viszonyok a gyülekezetben és ezen nagy gyülekezet, mely sok tekintetben nagy előnyökben is részesült joggal lett az egész akkori öskereszténység tükörképe. — 7. Mit jelent e név „efézus”? Ap. csel. 22, 20. E szó „helyeslés” görög nyelven „efesos”. — 9. Hogyan mutatkozott be az Úr, amiből látható, hogy Ő a levél diktálója? Jel. 2, 1. Ezen ösgyülekezet különösképen élvezte az Úr jelenlétét; hiszen Ő maga és a Lélekkel teljes apostolai is benne lakoztak. — 9. Milyen dicséretben részesíti az ösgyülekezetet? 2. 3. v. — 10. Vajjon már abban is léptek

fel hazug apostolok, akik az igazságot el akarták nyomni? 2. v. 2. Kor. 11, 12—15. — 11. Miben feddi őket? Jel. 2, 4. Dicsőréttel kezdte az Úr de sajnós feddésel kell végeznie. Mindkettő a vezetőnek, vagy angyalnak szól, de vonatkozik itt is mint a többi levélben az egész gyülekezetre. A Főpásztor ismeri az ő jó cselekedeteiket, a munkában és a tiszta tan érdekében kifejtett buzgalmukat, áldozatkészségüket is, de feddi őket az első szeretet elhanyagolása miatt, mert nem tudja pótolni. Az első szeretet tüzes, éber, szorgalmas, benső és buzgó. Ilyen szeretet hatotta át az apostoli keresztényeket; dicsérték az Istent örömmel és tisztá szívvel, a nép előtt kedvességet találtak, egy szívvel és lélekkel együtt valának és minden áldozatra készek voltak. Ap. Csel. 2, 55. Később elhidegült ez az atyafui szeretet, az Úrral és a testvérekkel való ezen közösség; kísértők és hamis apostolok hatoltak be a gyülekezetekbe, a lelket megolították, a testi vágyak fokozódtak és kezdtek rangra törekedni. — 12. Hogyan int és dorgál a Főpásztor? 5. v. — 13. Mit gyűlöttek? 6. v. Ami Korintusban csupán mint irányelv létezett, a Efézusban egy szakadároktól vezetett párt lett. Itt úgy mint ott megtaláljuk a bálványáldozat evésnek és paráznaságnak bűneit kapcsolatban büntösök azon állításával, hogy nagyobb értelemmel rendelkeznek. Lelki gőgjük annyira kifejlődött, hogy vezetőik maguk fölül azt állították, hogy prófétái tehetségük van és méltók az apostoli tisztségre. A legfertelmesebb paráznaságban éltek azon kifogás mellett, hogy a keresztényt nem köti a törvény. Lés 2. Pét. 2; Jud. 3, 4. f; Tit. 1, 16. Gonoszságukban a Nikolaiták valóban „veszedelműkre elcsúrták-csavarták az írásokat”. 2. Pét. 3, 16. — 14. Hogyan hangzik az ébresztő szózat és hány gyülekezetre vonatkozik? 7. v. Az Úrnak ébresztő szózata, melyet már Máté 11, 15; 13, 9, 43-ban használ mind a hét

levélben ismétlődik, amivel kifejezi, hogy ez minden gyülekezetre minden időben érvényes. — 15. Milyen drága ígéretet tesz ennek a gyülekezetnek? 7. v.

5. lecke. — 1918. november 2.

A vértanu gyülekezet.

Szövege: Jel. 2, 8—11.

1. Milyen megfelelő görög névvel jelezte az Úr az ő „tetszését”, melyet az apostoli üsgyülekezetben talált? Jel. 2, 1. — 2. Mi történjen az ő gyertyatartóikkal, ha meg nem térnek? 5. v. Jánosnak az Úr utolsó üsapostolának halála az első század végén, füstán jelezte az első gyülekezési alakulat időszakának végét. Az efézusi gyülekezetből az evangélium tiszta fénye, mint egy arany gyertyatartóról a fénylő szövénnek, kisugárzott a sötét pogány világba. Efézus a 7. században a törökök kezére esett és Timur Lenk 1492-ben lerombolta. A város elpusztult, de az evangélium fénye más helyeken annál dicsőbben világított. — 3. A gyülekezetnek ígért jutalom csak az egy gyülekezet győztesének adatik, vagy minden gyülekezet győztesének? Jel. 5, 7. Valamint a dicséret, intés és dorgálás általános, tehát minden gyülekezetre vonatkozó, vagy Krisztus összes szentei esznek az élet fájáról és élnek örökké. — 4. Mi volt a második gyülekezet neve és mit mondhatunk ezen város fölül? 8. v. Smirna még ma is virágzó kereskedelmi város nagy forgalommal, jó kikötővel és jó vasúti összeköttetésekkel. 250,000 lakost számlál. Különböző keresztény missziótársulatok székelnek ott, és nekünk is van benne kis gyülekezetünk. 6-szor pusztította el a földrendés, tűzvész még többször, de azért mindig újból fölépült. — 5. Mitaláljuk-e a smirna szónak magyarosát a bibliánkban és mit jelent e név? Máté 2, 11; Márk 15, 23; Ján. 19, 39. Smirna „mirhát” jelent. Ez egy Arábiá-

ban vadon termő tászkés bozornak gyanúja. Jólillata, de ize keserű és éppen ezért igen alkalmas prófétái jelképe a vértanu gyülekezet korszakának, mely a 2-től a 4. század elejéig tartott. — 6. Hogy hangzik az Úr dicsőre elismerése és mi hiányzik itt? 9. v. — 7. Hogyan tejezi ki az Üdvözítő az ilyen üldözöttek gazdagságát egy másik helyen? Máté 5, 10—12. — 8. Hogyan nevezi itt Jézus a testi izraelitákat, akik Őt elvetették? 9. v. Valamint Betelből „Isten háza”, Bet-Aven „romlandó bálványok háza” lett, (Hós. 4, 15), úgy lett az Isten iskolájából a „Sátán zsinagógája”. — 9. Mit mond Keresztelő János a szívükben körülménytelen zsidókról és mit mond felőlük az Üdvözítő, István és Pál? Máté 3, 7; Ján. 8, 44; Ap. csel. 7, 51; Róma 2, 28. — 10. Ki okozta Pál apostolnak a legnagyobb nehézségeket a pogányokért végzett missziómunkája közben? Ap. csel. 13; 45; 14, 2, 19; 17, 5. Ugyanazon indutatót tanúsították Smirnában is, ahol Polikárp püspöknek megégetésénél „tatár-talan gyűlölettel eltelve éppen a zsidók legjobban közreműködtek”. Olyan zsidók, akik képesek voltak Messiásukat keresztrefeszíteni, vagy tanítványait halálra üldözni, valóban „a Sátán zsinagógájából” valók. — 11. Mely drága kijelentéssel vigasztalja Smirná? 10. v. — 12. Ki a tulajdonképpen őka az Isten gyermekek ellen indított üldözéseknek és az Úr ezeket miért engedi meg? 10. v. 1. Pét. 1, 6. 6. — 13. Meddig fog a legnehezebb nyortorúságuk tartani? 10. v. 303—312-ig volt a legborzasztóbb keresztényüldözés Diokletian császár alatt. — 14. Csak kiknek van jutalom ígérve és mely jutalom? 10. v. Sajnos, igen sokan nem szívelelték meg a pogány-római üldözés alatt, mikor hűségük a legsúlyosabb próbára volt téve, az intést: A hitagadók száma nagy volt. — 15. Imhét kit figyelmeztet a Lélek és mit kér a győzteseknek? 11. v. A második haláltól való biztos szabadulást

Máté 10, 28 magyarázza meg. Igaz, hogy az emberek nagy kegyetlenséggel képesek hívőket rövid földi életüktől megfosztani: de a jövő életet, az örök életet, „mely Krisztussal Istenben van elrejtve”, azt emberek nem vehetik el, mert az igazak feltámadásakor Ők azzal megkoronáztatnak, úgy hogy őket a második halál, mely üldözőiket éri, nem bánthatja.

6. lecke. 1918. november 9.

Pergámus, az államilag elismert egyház.

Szövege: Jel. 2, 12—17.

1. Nevezd meg az első két prófétái korszakot görög és magyar nyelven és meddig tartott egy-egy korszak? Jel. 2, 1, 8. — 2. Mi volt a harmadik gyülekezet neve és mi mondható a város és annak fekvése fölül? 12. v. Pergámus, Smirnától 80 km. északra, ékes palotával, templomaival, színházaival és erődítményeivel, a kelet pompás fővárosainak egyike volt. Pergamentkészítéséről híres, minek következtében nagyszerű könyvtára lett. Magas vára oly erős volt, hogy a gazdag Króeus király ott tartotta kincseit. Ma Pergáma a neve és 18,000 lakost számlál. — 3. Mit jelent Pergámus magyarul és az egyház milyen kialakulásának találó prófétái képe? A neve „magas vár”. Ilyen magas várrá lett az egynáz Konstantin császár által, aki egy keresztény Dávid és Salomon akart lenni. A kereszténység lett a művelt világ államvallása. Ezen prófétái időszak tart Jézabel fölépéséig. A görög egyház egészen a mai napig állapodott meg pergámusi kinézetében. Ebben az időben nemcsak a keresztény uralkodók építettek magas palotákat, hanem a püspökök, pátriárkák és kolostorok is. És ebben az időben kezdett kifejlődni a római világpüspök vagy pápa hatalma is. A kereszténység kimerítő nyomorúságok

után egy magas várban állt. A vértanu egyházat tehát az államegyház követte. — 4. Hogyan mutatkozott be az ember fia ezen államegyháznak? 12. v. Egy elvilágiasodott és a Szentírásból mindjobban eltérő kereszténységnek az Emberfia „kétélű éles karddal kezében”, mint megtorló bíró mutatkozik be. — 5. Ki állította fel Pergámusban az ő királyi székét? 13. — 6. A bálványimádás bevezetése által milyen helyet biztosított magának a Sátán a világban? 2. Kor. 4, 4; Ján. 14, 30. Mint a világosság hamis angyalának, sikerült a Sátánnak a földön mindenfelé elterjeszteni a bálványimádást és ezáltal az egész világ őt Isten gyanánt tisztelte. — 7. Alapjában véve kiknek áldoznak a pogányok? 1. Kor. 10, 20. — 8. Mi történt Pergámusban olyanokkal, akik nem vetették alá magukat a Sátán bálványimádásának? 13. v. Pergámus jobban hódolt a bálványimádásnak, mint minden más város. Ezért volt ott a Sátán királyi széke. Mivel azon világhatalom, mely Dániel jóvendölése szerint a legrettenetesebb, Pergámusban székelt, mivel ezen törvényszék az Antipás, vagyis Isten népén, vértörvényszéknek mutatkozott, mivel abban nyilvánvalóvá lett, hogy mint követeli egykoron ezen világhatalom a kereszténység vért, ezért nevezetett Pergámus, a római főtörvényszék és világhatalom székhelye, a Sátán királyi székének. — 9. Minek mondta az Úr azt, aki az ő nevéért megöletett a Sátántól és hogyan ismétlődött ez sokkal nagyobb mértékben a későbbi államegyházban? 13. v. Az államegyházban az a veszély fenyegette a kereszténységet, hogy pogánysággá lesz. Hogy ez ellenség még élete árán is bizonyoságot tegyen, szükséges volt egy Antipás, magyarul „mindenellen”, mint ahogyan szükséges volt Pergámusban a pogánysággal szemben: Aki most igazi keresztény akart lenni, az épúgy volt egy Antipás (mindenki ellen, vagy mindenkivel szemben), mint hajdan a pogány világ-

ban. Ha az eretnekek történetét olvasuk, azt fogjuk látni, hogy azok sok esetben sokkalta jobb keresztények voltak, mint az ugynevezett igazhitek. — 10. Milyen szavakkal kellett az Úrnak ezen gyülekezetet dorgálni? 14. v. Ha Bálán próféta a hamis nyereség kedvéért rábirta a moabita királyt, hogy Israel férfait a moabita nők által csábítsa a bálványimádásra, akkor ebben a korszakban a legmegvetendőbb eszközökkel igyekeztek zsiros állásokra szert tenni és a keresztény tanítógátákkal szokásokkal összevegyítették, hogy a pogány népet jobban megnyerjék. — 11. Miből látjuk az efézusi gyülekezet bukásának folytatását? 15. v. — 12. Mivel fenyegette az Úr ezen gyülekezetet és mikor teljesedett ez be az államegyházban? 16. v. A hét trombitában találjuk a büntető ítéleteket felsorolva, melyekkel az Úr ezen bukott egyházat sújtotta. A germán népek és Mohamed kardja volt az Úr szájából származó kard az ő megbüntetésükre. — 13. Kit int a Lélek itt is, és mit ígér meg minden győztesnek? 17. v. — 14. Már régebben is ígértetett a győzőnek valami hasonló? Esa. 62, 2; 75, 15. A biloamitáknak visszautasított bálványétele helyében mennyei kenyeret kapnak örökre. Sátán királyi széke előtt istenkáromlással vádolva és sok esetben halálra ítélve, most örökre tisztán állnak az Isten királyi széke előtt, ragyognak, mint a fehér drágakövek, mint a Magasságosnak kilüvetett „pecsétgyűrű”, mint hajdan Zorobábel. Agg. 2, 22; Enek. ének. 8, 6. — 15. Miáltal nyerte Jákob a maga új nevét? 1. Móz. 32, 29. Valamint a győzelem által Jákobtól Israel, Saulusból Pál lett, de mindegyik a maga sajátos módja szerint, melyet csak az ő és az ő Istenje ismer, úgy ott is megtaláljuk a sajátos legnagyobb kifejlődését, ott csupa eredetiség lesz és mindegyiknek sajátosága a neki adatott új névben jut kifejezésre.

7. Látke. 1918. november 16.

Thiatira, a pusztai gyülekezet.

Szövege: Jel. 2, 18—29.

1. Mi a 4. gyülekezet neve és mi ezen névnek jelentősége? Jel. 2, 18. Thiatira 2 görög szónak összetétele, mely magyarul „fáradhatatlan áldozat” kifogyhatatlan áldozatkésztséget jelent. — 2. Találjuk-e ezen városi a Szentírás más helyén is megemlítve és milyen magyarázatot nyerünk ebből? Ap. csel. 16, 14. Az első lelket, melyet Pál Macedoniában az igazságnak megnyert, akit hívó háznépével együtt mint első keresztelt meg európai földön, volt az istentelő biborás asszony: Lidia Thiatirából. Ez kétségtelenül szülőföldére származtatta az igazságnak drága magvát. Ma ennek a városnak neve Akiszár, mely Smirnatól északra 90 km. távolságra esik, 22,000 lakost számlál és még most is biborás iparáról híres. — 3. Hogy mutatkozik be nekik a Főpásztor? 18. v. Egy gyülekezetnek, mely a szeszrefeltevésének dacára, hamis próféták által megcsalhatja magát, mint „Isten Fia” mutatkozik be, ki minden hatalomságnak feje és a világ jogos örököse. Lángszemét nem kerüli el egy áldozat sem és a maga idejében elválaszt minden gonoszságot és ámitást úgy, mint ahogy a tűz kiválasztja az arany közül a salakot. — 4. Milyen dicséretet mond az Úr ezen gyülekezet felől, hogy felel meg ezen dicséret az ő nevének és milyen példákban látjuk ennek teljesülését? 19. v. Északnak római mentes apostola, Kolumba, 600 körül így imádkozott: Bárcsak méltatna az Úr az ő isteni szeretetének tűzével engem úgy meggyújtani, hogy azon isteni láng állandóan égne bennem. Bárha meg volna bennem az a láng, melylyel azon isteni lángot folyton táplálni lehet, hogy az soha bennem ki nem aludna, hanem mindig jobban égne. Kelta misszionáriusok a 7. század körül Hollandiába, Galliába, Né-

metországba és Svájcba vitték el az evangéliumot. A következő századokban Klaudius tanítványai léptek fel, aztán a lyoni szegények, a valdensok, pászagirok stb. Ezek valódi apostoli szegénységben és alázatosságban jártak házról-házra az evangéliumot hirdetni. Erdőkben és hasadékokban tanítanak és prédikálnak a világi egyháztól való üldözés miatt. Sőtét utjukon a szeietet a világosságuk, az evangélium pedig erejük. Nappal valami iparral foglalkoztak, éjjel még a folyamot is átuszták, hogy egy barátjuknak az evangéliumot hirdessék. Ilyen emberek felől joggal mondhatia az Üdvözítő, „a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél”. — 5. Miről dorgálja az Úr Thiatirát és mi ennek történelmi teljesülése? 20. v. Valamint Bileám és Bálák prófétái képek az államegyház állapotának lefestésére, úgy itt Jézabel esete ábrázolja a római egyház állapotát. Pergámus az államegyházat jelképezi a római világpüspök föllépéséig, tehát 533—538-ig. Thiatira pedig Isten népét a pápai egyház nyomása alatt egészen a reformációig. Jézabel káros befolyása Izraelnek királyára és népére, megfelel a római világpüspök befolyásának, melyet az a sötét középkorban az uralkodókra és a népekre gyakorolt. Ami ennek történelmi teljesülését illeti, eszerint már a 11. században a római tulhatalom elnyelte a kelta misszióegyházat és hogy a 16. században hová jutottak a valdensok, azt láthatjuk az ő delegátusainak alábbi jelentéséből, melyet ezek 1530-ban a svájci reformátorok előtt tettek: „A szentségek jeleit nem mi, hanem az antikrisztus tagjai nyújtják a mi népünknek. De amennyire töltünk telik, megmagyarázzuk nekik a szentségek lelki jelentőségét, hogy ne vessék bizodalmaikat az antikrisztusi ceremóniákba és imádkozzanak, hogy ne számíttassék be nekik bűnül, ha kénytelenek az antikrisztus utálatosságait látni és hallani”. — 6. Kinek volt Jézabel királynő a

leánya és mire bírta rá Izrael királyát? 1. Kir. 16, 31—33. Hasonlóképpen a világpüspök is rábírta a földnek királyait, hogy az ő embertől alkotott tiszteletét, a bibliai istentiszteletnél többre becsálják. — 7. Miképpen látta el Bálnak, a napistennek és Aserának, a holdistennőjének prófétáit, és hogyan bánt el az Isten prófétáival? 1. Kir. 18, 19. 4. — 8. Mit kellett még egy Ilyésnek is cselekednie és miről nem tudott semmit? 1. Kir. 19, 2—4, 14—18. A hitetlenség Ilyés Jézabel elől a pusztába menekült és kérte az Urat, hogy őt, ki egyedül megmaradt istentiszteletnek, ölje meg, holott még 7000 igaz imádója volt az Úrnak Izraelben elrejtve. Ezen ótestamentumi pusztai gyülekezet igen találó képe az újtestamentominak a középkorban. — 9. Ki zavarta meg Izraelt Akháb felfogása szerint, és ki a valóságban és hogyan? 1. Kir. 18, 17. 18. A király azt gondolta, hogy Jézabel az igazhívó és Ilyés a fanatikus eretnek, aki Izraelt megháborítja, de a valóságban Akháb volt a Jézabeltől félrevezetett, aki Isten parancsolataitól eltért. Ugyanezt a tapasztalatot tették a középkori biblia-keresztények is, akiket mint az igazhívó egyház megháborított az államhatalom és egyház kegyetlenül üldözött. — 10. Mire adott az Úr a világegyháznak is bőséges alkalmat? Jel. 2, 22. 23. — 12. Mi van Jézabel tanában és az kitől származik? 24. v. Amint egykor a gnosztikusok tették, úgy cselekedett később az egyház is, titkos szóhagyományok leple alatt mélyebb ismeretet adott elő, melyhez állítólag csak a vezetőknek van meg a kulcsuk és egy különleges, csalihatatlan prófétai tehetségre van annak szüksége, aki az írást azok alapján helyesen akarja magyarázni. A Szentírás megemlíti „a törvényszegés titkos bűnét”, mely által mindazok elvesznek, kik azt elfogadják. Vessd össze 1. Tim. 3, 16 és 2. Thess. 2, 7. f. — 13. Thiatírának mely terhe, volt elég súlyos és mit kellett megtartania? 24.

25. v. Elég súlyos volt a szorongatást és szenvedést elviselni, melyet a hamis próféták a hűségesekeknek okoztak; de mint hűséges Ilyés tanuk intettek, hogy tartsák meg az igaz tant addig, míg maga az Úr megjelenik az övéinek végső szabadítására. — 14. Milyen ígéretek adatnak a győztesnek? 26. 27. v. — 15. A szentek jutalma, kinek jutalmához hasonló? 28. v.

B lecke. — 1918. november 23.

Sárdes a próféták gyülekezete.

Szövege: Jel. 3, 1—6.

1. Mi az ötödik gyülekezet neve, és mit tudunk ezen helyről? Jel. 3, 1. Sárdes, Lidiának régi fővárosa, a perzsa háborúk idejéről, Krózus kincseiről, híres, és még római uralom alatt is virágzó volt. A 2. században püspöki székhely volt. A 15. században a mongolok elpusztították és a mai Sard, Smirnatól keletre 125 km távolságban a vasut mentén, csak szegény falu, nagy kiterjedésű romokkal. — 2. Milyen ítéletet mond az Úr ezen gyülekezetről? 1. v. — 3. Minek mutatkozik a Főpásztor egy olyan lélekteleen gyülekezettel szemben? 1. v. ... az összes lelki adományok Birtoikosának és Adományozójának, aki az egész keresztény tanító kart a kezében tartja és annak hiányait jól ismeri. — 4. Mely előző gyülekezetnek mutatkozott már be az Úr mint a 7 csillagnak hordozója és mire lehet ebből következtetni? Jel. 2, 1. Amennyiben az Úr az ő személyének ismertető jelei közül arra nyúl vissza, melyet az első gyülekezettel használt, ebből arra következtethetünk, hogy a középkorban is történt egy visszavonulás az apostoli kornak bibliai alapjára, egy reformáció, melynek alapján föltámasztották, hogy ők „élnék”, „reformált egyháznak” nevezték el magukat, de a lelki élet hiánya miatt Isten előtt csak „halottak” voltak. Hogy itt egy

megújulásról van szó, habár csak névleg, azt a gyülekezet neve is mutatja, mely egy lidiai szóból ered és magyarul „ujat” jelent, miszerint nekünk itt egy megújult egyházra kell gondolnunk. Warneck dr. írja erről: „A püspöki egyház létezett ugyan, de nem „élt”, sőt még a vallásszabadság birtokában levő külön gyülekezetekben az apák vallásos buzgalmának helyét egy lelki alvás foglalta el.” — 5. Hogy intette a Főpásztor ezen gyülekezetet és miben volt a fogyatkozása? 2. v. Andrea J. V. a 17. század egy néves férfia, számtalan írásában dorgálja a reformált egyház hibáit, mely a tant illetőleg „a legtisztább ugyan, de a gyakorlati életben a legszenyesebb, berendezéseiben a legjobb, de azok betartásában a leghanyagabb”. Mirbt C. írja: „Azt vélte, hogy a Szentírás lényeges tartalmát már kimerítette és a kész dogmában elhelyezte. Saját nézete szerint ezen egyház a tökéletességnek egy olyan fokát elérte, hogy a további fejlődés szükségességét már nem látta be. Követelően állította, hogy az evangéliumi kereszténységet ábrázolja, de a valóságban megengedte, hogy lelki élete hervadjon”. — 5. Mit tegyen? 3. v. — 7. Mi legyen vele, ha nem vigyáz? 3. v. A Főpásztor az ő közeli eljövételére való utalással súlyosbítja meg szavait, amennyiben úgy áll, mint a következő leveleiben visszanyúl az ő kijelentéseire Máté 24, Márk 13 és Luk. 21-ből. Az ő kívánsága, hogy az egész gyülekezet ébredjen fel egy egészséges lelki életre és teljesítse az elhanyagolt pásztori teendőket, melyek már Ezék. 34, 4-ben vannak említve. — 8. Léteztek-e is dicsérendő kivételek? 4. v. — 9. Miben fognak olyanok járni, akik ruhájukat a Bárány vérében megtisztították és többé be nem szennyezték? 4. v. — 10. Milyen hármos jutalomban részesül a győztes? 5. v. — 11. Mi van akkor, ha egy lélek megter? Luk. 10, 20; Fil. 4, 3. — 12. Mitől függ a névnek az élet könyvé-

be való maradása vagy sem? A végleges döntés a felét, hogy megmaradjon egy név, az élet könyvében vagy sem, az Úrnak eljövetele előtt lesz meg az Atyának és az angyaloknak jelenlétében, és attól függ, hogy Jézus az illető nevet bevallja és érdemeivel fedi-e vagy sem. — 13. Mi lesz azokkal, akik nem tartanak ki a szoros úton és vissza esnek a bűnbe? Zsolt. 69, 28. 29. Rougemont írja: Az evangélikusok nagy tömege egy napon remülettel fogja látni, hogy nevük az élet könyvéből kitérőketett. — 14. Mit mondott az Úr a mennyben való vallástételéről, mikor még a földön járt, és hogyan pecsételt itt be ezen szavát? Máté 10, 32; Luk. 12, 8. Lukács csak az angyalokat említi, Máté csak a mennyei Atyát, de mivel Jézus az Atyával a mennyben van, most mindkettőt összeköti, anélkül, hogy hozzátenné „a mennyben” és ekképpen a mennyből helyezte a pecsétet azon szavaira, melyeket a földön mondott. — 15. Miről int a Lélek itt is? 6. v. Akinek füle van, szivlelje meg Jézus intó szavait a látszat kereszténységről, melynek csak szép neve van, de a valóságban megholt és tartsa tisztán az ő ruháit, hogy része legyen a dicső ígéretekben.

9. lecke. — 1918. november. 30.

Filadelfia a missziógyülekezet.

Szövege: Jel. 3, 7—13.

1. Mi a hatodik gyülekezet neve és mit tudunk ezen helyről? Jel. 3, 7. A város 154-ben Kr. e. alapított egy Attalus Filadelfus nevű király által és ő utána neveztetett el Filadelfiának, magyarul: atyafiúi szeretet. Sok föld-rengés pusztította, kis város, úgy hogy az ottani keresztény gyülekezet sem lehetett nagy. Most Alaser a neve, Smirnatól keletre 168 km távolságra a vasut mellett fekszik, falakkal és tornyokkal van körülvéve és édes

romjai vannak. Lakóinak száma 32,000. — 2. Miáltal ismerteti meg magát az Úr ezen tevékeny missziógyülekezettel? 7. v. Vele szemben Ő az egyedüli Főpap, kinek homlokán az arany tábla szentség, az Úrnak felíratával csak azt fejezte ki, ami Ő mindenkinél. De Ő az igaz Messias is, kinek szenvedései, halála és feltámadása által egyedül származik üdvösség. — 3. Hol van már megemlítve, hogy Jézusnál van a kulcsok hatalma és ez ott mit jelent. Jel. 1, 18. Eszerint neki, mint élet Fejedelmének, korlátlan hatalma van, hogy a halálból kivezesse azt, akit arra méltónak tart és örök halálra küldje azt, akit akar. — Mire vonatkozik azonban nyilvánvalóan „Dávid kulcsa”? Ésa. 22, 22. — 5. Kire bízott ezen fontos tisztség és milyen teljhatalommal? 20—23. v. Eljakim kulcsai jelentették az ő teljhatalmát, ki Dávidnak királyi udvarán minden javak és készletek fölött rendelkezett és senki sem másíthatta meg rendeleit. Mint Eljakim Dávid mellett, úgy áll Krisztus az Atya mellett; de Dávid helyén. — 6. Milyen névvel nevezi meg többször az Atya a Fiút a jövődélésben? Ezék. 37, 24; 34, 23; Jer. 23, 5; 30, 9; Luk. 1, 32. f. Mint szent Főpap, aki egyedül illetékes, örök érvényű keresztáldozatának legmagasabb kegyelmi kincsei fölött rendelkezni. Ő dönti el, hogy ki nyerjen kegyelmet és ki nem. Mint örök Birodalmának egyedüli Dávid királya, Ő tőle függ az, hogy ki mehet be az Ő országába és ki legyen onnét kizárva. — 7. Milyen tudomása van az Üdvözítőnek ezen gyülekezet felől és miben dicséri? Jel. 3, 6. Lange teljes joggal „gyöngynek” nevezi ezen gyülekezetet. Számban és javakban csak „kevés erő”, mégis ez volt a mindenható Gedeonsereg, mely Isten ereje által nagyot művelt. A múlt világot körében az igazi vallásosság teljesen szünetelt. A katolikusoknál is nagy volt az előkelők körében a hitelenség, akik nagy számban a szabad-

kömvészekhez csatlakoztak; még egy sereg pap is titokban oda tartozott. A protestáns lelkészek majdnem kivétel nélkül az észszerű hit hívei voltak és akadálytalanul hirdették tires és vigasztalan emberi tudományukat. Abban az időben az „Atyafiak gyülekezete” olyan volt, mint egy oázis a pusztában. Benne még lennartotta magát a keresztény hit és élet. Amit egy kvekker, Penn, Filadelfiának megalapítása által 1683-ban csak külsőleg akart kifejezni, azt a missziónak zászlóvivői, mint Francke, Zinzendorf, Bengel, Wesley, Whitefield és Carey világgraszlólvá dolgoztak ki. A Halle féle misszió légkörben jött létre az első igazi missziói ének Bogatzkitól: „Serkenj föl első tanuk Lelke, mely a valódi adventi Lelket leheli. Zinzendorf, ezen Lélek által indítatva, kijelentette; „Az Úr a föld és annak lakói; és mindenkinél köteles vagyok”. — 8. Milyen ajtót adott az Úr ezen élő gyülekezetnek? 8. v. — 9. Mit értünk ezen kifejezés alatt és mint teljesedett be? 1. Kor. 16, 9; 2. Kor. 2, 12; Kol. 4, 3; Ap. csel. 14, 27. Warneck dr. tiszta bizonyítja ennek feljeseését: „Az új lelkifelevenülés megértette az evangélikus kereszténységgel a missziójelt, melyet Isten egy sereg világtörténelmi esemény által adott, melyek által ajtót nyitott. Ezen ajtónyitások közt említhetők „Cook déli utazásaival kapcsolatban levő földrajzi felfedezések”, misszió társulatok keletkezése, találmányok, világforgalom, világkereskedelem, politikai viszonyok és szerződések. Mindezek által, mintha Isten minden haranggal harangozott volna a kereszténységben: „Utát készítettem néktek, menjete el most itt van a misszió korszak.” — 10. Hogyan járnak majd a misszió ellenségei? Jel. 3, 9; Ésa. 60, 1. 2. 14. A háromszoros „ime” és a „nyitott ajtó” emlékeztetnek Ésa. 60. fejezetére, de még jobban a dicső győzelem a misszió ellenségei fölött. Ésa. 60, 14 szerint a pogány népek, akik Siont elnyomták és a missziómunka áldásos

előmenetelét akadályozták, még „meghajolva mennek hozzá és neveznek téged Úr városának, Izrael Szentje Sionának”. Erre vonatkozik Jel. 3, 9 is, csak azzal a különbséggel, hogy a megváltozott ellenfelek most „Sátán iskolájából” valók, vagyis olyanok, akik magukat zsidóknak nevezik és nem azok, de most leborulnak és beismerik, hogy az Úr ezen missziógyülekezetet szerette. Warneck dr. ezen jövődélés teljesülését is megadja: „Minthogy a 18. század végén az egyházi vezetőség és a teológusok az ész vallásának hőldok, a valódi kereszténységet gyűlölték és a pogány és zsidómissziót rajongásnak minősítették, úgy ezen hívó missziótársulatok az egyháztól elkülvitve alakultak meg. Valamint a pietisták és atyafiak gyülekezetei megindították a pogány missziót, úgy keletkezett a zsidó misszió is és pedig oly szemmelátható eredménnyel, hogy 1816—43-ig csak 8 porosz provinciában 4000 legbefolyásosabb zsidó keresztelkedett meg.” — 11. Miben dicséri Filadelfiát legelső sorban? 10. v. Ezen nehé megpróbáltatás teljesülését lung-Stilling saját tapasztalatából adja elő 1799-ben: „Ha valaha szükséges volt a türelem és megnyugvás egészen az Úr titkának teljesüléséig, akkor ez most van. Az ész emberei újjonganak és dacolnak mindenfelé; nevetségesnek mondják a bibliába vetett hitet; teljes balgatagságnak, pedig azt, ha valaki a máskülönbén jó Krisztust Isten Fiának tartja. A felvilágosodás akadálytalanul halad a maga útján. Ezenközben mi szegény filadelfiabeliek szomoruan folytatjuk elhagyott tövises sziklautunkat és mondjuk egymásnak: Értéketlen, hogy mint hagyott el bennünket az Úr ennyire és miért nem jelenti ki magát! De kedves Atyáimiai, csak kitartás! A forradalmi vágy, ez a minden kísértés legnehezebbike az, mely Amerikát szaggatja, Európában és Ázsiában pedig terjed.” — 12. Milyen ígéretet tesz az Úr a bátorság keltése végett és mikor fog az telje-

sülni? 11. v. Thiতিরának az Úr eljövetele mint jávóli esemény van bemutatva; Sardesnél annak hirtelen bekövetkezéséről tanuskodik az Úr; de ezen utolsóelőtti gyülekezetnek vigasztalásául szolgálhat hogy közel van, ezért legyen kitartó. — 13. Milyen megfelelő-jutalom van Filadelfiának megígérve? 12. v. — 14. Milyen különbség van a győztes jutalma és Eljakim rokonainak reménye között? Ésa. 22, 22—25. Dávidnak régebbi kulcsára, Sebna, az ő megbízhatatlansága végett az Úr által el lett csapva és miközben Eljakimot az ő rokonai „erős helyre bevest szegnek” nézték, melyre mindnyájan támaszkodtak, mégis leesett és összetört a rajta levő teherrel. De aki Filadelfiában az igazi Dávidra épít, az maga is megmozdítatlan oszloppá lesz az Isten-templomában és viseli az Atyának nevét, a Fiának nevét és az új Jeruzsálem nevét. — 15. Mire int itt is a Lélek? 13. v. Egy ilyen drága ígéret mindenkit bírjon rá arra, hogy Filadelfiának misszió szellemét és hitvallói-hűségét a legsúlyosabb megpróbáltatás-között is megőrizze, a Lélek intő szavára ügyeljen és szeméit mindig jobban szegezze az Úrnak közelj eljöveteleére.

10. lecke. — 1918. december 7.

Laodicea, a vég gyülekezete.

Szövege: Jel. 3, 14—22.

1. Mi az utolsó gyülekezet neve és mit tudunk ezen helyről? Jel. 3, 14. Ezen nagy és híres kereskedelmi központnak romjai 252 km távolságra esnek Smirnatól délkeletre. Dán. 11, 6-ban említett. II. Antiochus király feleségének Laodikének tiszteletére a régi Diospolis várost így keresztelte át. — 2. Megvan-e még valahol említtve az újtestamentumban ezen gyülekezet? Kol. 4, 12—16. Miközben Pál ap. 56—59-ig Etézusban munkálkodott, elvitték az ő társai az evangéliumot

Kolosséba, Hierapolsba és Laodiceába, és ezen termékeny területen szép gyülekezeteket alapítottak. — 3. Mely két gyülekezetért volt Pálnak nehéz küzdelme és mit ért ennél fogva mindkettőnek közösen? Kol. 2, 1—3. Ezen időben egy földrengés is pusztította el ezen helyeket, de Laodicea Tacitus szerint oly gazdag volt, hogy saját javakból megegyeszer fölépült. A 4. század közepén egy nagy zsinat lett ott megtartva; Timur 1402-ben Laodiceából romhalmazzá csinált. — 4. Minek jelentette ki magát az utolsó gyülekezet előtt a szívek Vizsgálója és mit jelent annak neve? Jel. 3, 14. Leiki gőg a legnagyobb lelki szegénység mellett, melyet a világi jólét és önszámítás oxoz, rábírták a szívek Vizsgálóját, hogy ezen gyülekezetet a legkeményebben dorgálja és meg nem térés esetén teljesen elvesse. Ezen hirdetett ítéletnek megfelel a neve: Népitételek vagy azon idő, melyben Isten a népeket és saját népét megítéli. — 5. Miben keresendő a végső gyülekezet szomorú állapota? 15. v. Lágymeleg keresztények az olyanok, akik kénytelenkednek két Urnak szolgálnak, akik nincsenek egészen az Ur mellett, de nem is szeretnek erősen az Ur ellen lenni, akik urvanabban az időben Isten és a világot szeretik és emellett csak Isten cselekedetei és a világ barátai. — 6. Miben áll a legnagyobb veszedelme és mivel fenyegeti az Ur? 16. 17. v. Önánítás valódi állapota fölött képezi az utolsó gyülekezet legnagyobb veszedelmét és a farizeusokhoz hasonlóan Jézus fellépésénél, meg vannak magukkal és cselekedeteikkel elégedve, és nem tudják, hogy nyomorult, nyavalyos, szegények és meztelenek. — 7. Milyen csodálatos tanácsot ad az Ur, melynek betartása mellett minden károkat felismernék és meggyógyulnának? 18. v. — 8. Mi drágább a szinaranyból és mely áron kapható? 1. Pét. 1, 6. 7.; Ésa. 55, 1—4. Az arany az igazság és hithűség, mely a tűzpróbát megállja és azért becselebb

a veszendő aranyból. — 9. Mi a fehér ruha? Zak. 3, 3. f.; Ésa. 6, 10. — 10. Mi a szemgyógyító ír? 2. Kor. 1, 21, 22; 3, 17, 18; 4, 4—6. A szemgyógyító ír, a megismerés jelke, mely gyakorlati érzékeket ad nekünk a jó és rossz között való különbségtételre és Isten igéjében egy csálhatatlan tükröt tart szemünk elé, melyben a bűnt minden álruha alatt fölfedezheljük és a Krisztusban való tökéletességet láthatjuk és megismerhetjük. — 11. Kit dorgál csak az Ur és ennél fogva mit tegyen az Isteni szeretetostorral megfenyített Laodicea? 19. v. — 12. Hol áll már az Ur? 20. v. — 13. Mit ígér az Ur annak, aki előtte feltárja szívének ajtaját? 20. v. Jézus Krisztus közeli eljövetele, melynél a hívő lélek Ján. 17, 24; Kol. 3, 4; Róma 8, 23. szerint minden mennyei javaknak teljes birtokába jut azáltal, hogy azokat látja, ez a tárgy Jel. 1, 7 szerint az egész jelenések könyvének alap gondolata és fő tárgya. De ez Laodicea által oly közel jutott, hogy Máté 24, 33 szerint az előtt van és ennek különös hangoztatása a legkövetlenebb ok és leghatásosabb indító eszköz, hogy a lágymeleg Laodiceát önelévedett állapotából felserkentse. — 14. Mi lesz a győző dicső jutalma? 21. v. — 15. Hány királyiszekekről van itt szó és mi a különbség a két királyiszek között? 21. v. Zak. 6, 12; Luk. 1, 32. Az Atyának trónusán ül az Ödvözítő mint Főnap, saját trónusán mint Király fog székelní mindörökké.

11. lecke. — 1918. december 14.

Az Isten újtestamentomi gyülekezte 7 alapformájának teljes áttekintése.

Szövege: Jel. 1, 11—3, 22-ig.

1. Mit jelent a 7 gyertyatartó és csillag titka? Jel. 1, 20. — 2. Ki áll minden gyülekezet közepette és tartja kezében azoknak köveit? 12. v. —

3. Mi a 7 gyülekezet neve, Ázsiának mely részében terülnek el és hogyan? 11. v. — 4. Mit jelentenek a gyülekezetek nevei magyarul, és mely biblia szövegekben találjuk meg a szavak fordítását? Ap. csel. 22, 20. 'Efezos' szó mint 'helyeslés' Máté 2, 11-ben Smirna mint 'mírha' van fordítva. A következő 5: magas vár, fáradhatatlan áldozat, a megújított, atyafiúi szeretet, népitétel. — 5. A 7 gyülekezet közül melyik van említve az Írásban? Ap. csel. 18, 24; 1. Tim. 1, 3; Ef. 1, 1; Kol. 2, 1; 4, 13; Ap. csel. 16, 14. Az első és utolsó tisztán van kiírva, a középső meg van említve. Mind a 7 nyitvánnyal az időben létezett és azokban olyan állapotok uralkodtak, melyek neveiknek megfeleltek. — 6. Az összegyülekezet mely 7 alakulásának volt a 7 gyülekezet prófétai előképe? a) Az apostoli összegyülekezetnek, mely János ap. halálával a 2. század elején megszűnt. b) A vértanúk-gyülekezetnek, mely Dioklécián császár utolsó üldözésén (312) túl terjedt. c) Az államosított egyháznak, mikor a császárok, Konstantintól kezdve kormányolták az egyházat. d) A pusztai gyülekezetnek, mely a római püspöknek világpüspökké való emelkedésétől kezdve (533) az üldözés miatt mindjebb kénytelen volt elrejtőzni. e) A reformált gyülekezetnek a 16. századtól kezdve a 17. század közepéig. f) A beasó atyafiúi szeretetben az Urat váró missziógyülekezetnek, mely az atyafiak gyülekezetével kezdődött és az adventi megalommal végződött. g) A véggyülekezetnek, mely 1844-ben kezdődött és tart a teljességig, az Urnak eljövetelekor. — 7. Hogy mutatkozik be az emberfia a 7 gyülekezet mindegyikének, és hogyan alkalmazkodik a különböző viszonyokhoz? Jel. 2, 1. 8. 12. 18; 3, 1. 7. 14. — 8. Mely újtestamentomi személyek tükrözik vissza az újtestamentomi egyház bukását? Jel. 2, 14. 20—23. — 9. Mely gyülekezet számára van az Urnak csak dicső elismerése? Jel. 2, 9; 3, 8. — 10. Melyek

számára van csak feddése? Jel. 3, 2. 16. — 11. Hogy hangzik a 7 intés? Jel. 2, 5. 10. 15. 25; 3, 3. f. 11. 18. f. — 12. Hány csoportba oszlik fel a hétgyűlés azon különböző álláspontnál fogva, melyet a Lélek intése elfoglal? Vess össze Jel. 2, 7. 11. 17. verset 2, 29; 3, 6. 13. 22. versekkel és akkor két csoportot találunk; az elsőnél az intés a jutalom ígérete előtt van, a másikonál a végén. — 13. Mi közeledik éppen az utolsó 4 levélnél föltűnően jobban és jobban? Jel. 2, 4; 3, 3. 11. 20. — 14. Hány ígéret adatik a győzőnek és mint vannak elosztva a gyülekezetekben? Az összes ígérek összefoglalása, teljes képét nyújtja a vilásgyülekezetek dicső örökségének. 12 ígéret adatott összesen, melyek közül 3 Sardesre, 2—2 Pergamusra, Tiatirára és Filadelfiára és a többire 1—1 esik. — 15. Milyen sorrendben adatik ezen ígérek, mivel kezdődnek és mivel végződnek? Jel. 2, 7; 3, 21. Beosztásukban követi Jézus az üdvösség haladó útját, mely a paradicsomban kezdődik és Krisztus trónján végződik. Először, enni az élet fájáról, azután megszabadulni a haláltól az élet koronája által, azután enni az eirejtett mannából és az új név, azután az uralom a pogányok fölött és a hajnalcsillag, azután fehér ruhák, az élet könyvében való megmaradás és Krisztus vallástétele az Atya előtt, végre oszlop Isten templomában a haromszoros felirattal és Krisztussal az 6 királyiszekében ülni örökre. — 16. Kire vonatkozik a 12 ígéret mindegyike és kinek adatott az intés a Lélek szavára hallgatni? A 12 ígéret nem az összegyűlés 1—1 szakaszára, hanem minden győzőre vonatkozik. A szívek Vizsgálója azért jelenik meg minden gyülekezetében, hogy minden egyes gyermekének győzelmét elősegítse és ezzel Krisztus testének végső diadalát biztosítsa. A egész jelenések könyvének csak egy célja van, feltárni a mennyi segedeimet és örök győzelmeket, hogy ezáltal kitartásra bírjon a legnehezebb körülmények közt

is, tehát: Az én-nek legyőzése a Krisztusban és szoros ragaszkodás az Úrnak földi gyülekezetéhez. A Jelenések könyvének ezen első főrésze egyben mérvadó az egésznek lefolyására és aki ezt személyesen elsajátítja a többi is helyesen megérti és az egésznek gyakorlati összértékét fogja megnyerni.

12. lecke. — 1918. december 21.

Isten királyiszéke.

Szövege: Jel. 4.

1. A 7 gyülekezetről való látomása után, mit látott János apostol? Jel. 4, 1. A kétszeri „ezután” a prófétai látomás sorrendjére vonatkozik, nem pedig az események sorrendjére. János egy nyitott ajkát lát a mennyben, nem pedig egyet, mely a mennybe vagy a mennyhez vezet. — 2. Mit mond neki egy szó? 1. v. Bollinger írja: „Az első látomás Krisztusnak és az Ő egyházának képét mulatta nekünk, amint az Úr abban uralkodik, vagyis az egyház történetét. A másodikban János előadja, hogy mint kormányoz az Atya Krisztus által, igazságos rendtartás szerint mindenedeket, melyek egyházával történnék a világban és a világ által”. — 3. Milyen állapotba jutott az apostol és mit látott? 2. v. — 4. Mely drágakövekkel van a trónon Őlének fényessége összehasonlítva? 3. v. — 5. Mit tudunk ezen 2 drágakő felől? Jel. 21, 11 szerint a jaspis, a legdrágább kő, „kristálytiszt” megfelel a mai gyémántnak. A gyémánt legjobban megtöri a fény sugarakat és azokat legjobban szívja magába. Utólérhetetlen víztisztsága a legnagyobb értéket kölcsönzi neki és megégetés alkalmával nem hágy vissza semmi hamut. A sárdius kő héber neve alapján, mely Adámra vagyis vörösre utal, megfelel a vörös-rubin kőnek, a következő legnemesebb drágakőnek. A legfényesebb fehér mellett ott van a legsötétebb vörös: Mocsoktalan szentség mellett

ott látható a bosszúálló igazságszolgáltatás emésztő tüze. — 6. Mi van a királyiszék körül és hol találunk még egy hasonló leírást? 3. v.; Ezék. 1, 26—27. — 7. Mit biztosít a szivárvány Isten királyiszéke körül? 1. Móz. 9, 11. f.; Ésa. 54, 9, 10. — 8. Kik ülnek Isten körül és milyen azoknak kinézése? Jel. 4, 4. — 9. Hogy vannak Isten hatalmának eszközei jelképezve? 5. v. A látnak a villámlás által nyilvánul meg Isten hatalma, a hallásnak a mennydörgés által és a szívnek a Lélek által. — 10. Mit lát János a trónus előtt? 6. v. Isten királyiszéke előtt egy nagy terület van, mely átetsző mint az üveg és fényes mint a kristály, de nem mozdulatlan és életelen, hanem mint egy Isten trónusától fakadó folyam lélek és élet eljes — hasonló egy üvegtengerhez. Ezen eleven kristálytengerben megüszik a királyiszéktől származó fényes víz, ami a színárnyalatok és fényvonnák folyton változó kifogyhatatlan teljességét idézi elő, miközben az üvegtenger ragyogó fejelete Isten dicsőségét leírhatatlan pompával visszasugározza. — 11. Mi képezi Isten trónosságát és hol van az még másutt leírva? 6. v. Ez. 10, 20. Helyesen fordítva „élőlények”; máskülönb „Kerubimok”. — 12. Hogy vannak itt, és hogyan másutt leírva? 7. v. Ezék. 1, 10. Érékiel a négyet mint egy élőlényt foglalja össze és mind egyiknek 4 orcáját látja. János 2. jel. 2. v. két látomásban ók az isteninek órcái, mint a paradicsomban is már. Négyes számuk megfelel a 4 világtájnak és kifejezi a térbeli kiterjedés kimeríthető teljességét. A felséges oroszlanban látjuk a hatalom és uralkodó képét, az erős boriuban a kitartás és termékenységét, az emberben az ész és ember érzületét és a repülő sasban a gyorsaság és elrepülését. Így nyújtja nekük Isten királyiszéke az egész teremtés igazán jeles képét. — 13. Mijük nincsen és mit mondanak? 8. v. Bengel találóan jegyzi meg felőlük: „Ó, boldog nyugtalan-

ság!” — 14. Milyen összhangzó együttműködés van a 4 élőlény és 24 vén közt? 9, 10. v. Valahányszor az élőlények mint az egész teremtés képviselői Istent dicsérik, annyszor hozzá a 24 vén mint Isten gyülekezetének mennyei papsága, szintén az imádsághoz, és ekközben lehelvezik koronáikat a minden dolgok alkotójának lábaihoz. — 15. Milyen dicsének által magasztalják a vének a teremtőt? 11. v. Ebrard találóan megjegyzi: „Krisztus gyülekezetének nemcsak a megváltásért kell Istent dicsőíteni és magasztalni, hanem azért is, mert ő Isten, tisztelni kell Őt azzal a tisztelettel, mely mint Urat és Teremtőt illeti.” A teremtés Isten kegyelme és hatalma nyilvánulásainak kezdete és alapja.

13. lecke. — 1918. december. 28.

Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet?

Szövege: Jel. 5.

1. Mit lát János az Atyának kezében? Jel. 5, 1. — 2. Mit mond az írás az olyan írástekercesek formájáról? Ezék. 2, 9. f. Zak. 5, 1. f. A régiek írtak állatbőrökre, pergament lapokra és a papirus növény lapjaira. A lapok hasábokra oszlottak és hosszabb műveknél egymáshoz voltak ragasztva, olvasásukat ellátott vesszőkre göngyölve és kötéltől „megillának” vagy iratkerescekként nevezték. Néha több rövidebb iratot vagy okmányt ugyanarra a tekerésre göngyölték fel és mind egyiket külön elpecsételték. Ilyenkor minden egyes okmányt külön kellett a pecsét feltörése után legöngyölni. — 3. Milyen felhívást bocsát ki egy angyal az egész világhoz? 2. v. — 4. Mi ennek eredménye? 3. v. — 5. Milyen benyomást gyakorol ez Jánosra? 4. v. Nem könnyek nélkül iratott a Jelenések könyve, könnyek nélkül ezen könyv sem nem méltányol-

ható sem nem érthető és „hangos kiáltás és könnyek nélkül” soha sem valószínűsíthető volna meg. Zsid. 5, 8. — 6. Ki és milyen szavakkal vigasztalja Jánost? 5. v. — 7. Milyen alapszövegek felelnek meg ezen megnevezések „Juda nemzetségéből való oroszán” és „Dávid gyökere”? 1. Móz. 49, 9. f. És a. 11, 10. A „Juda nemzetségéből való oroszán”, Dávid gyökereinek győzelme, egyedül Őt teszi méltóvá arra, hogy a Kijelentések pecsétjét feltörje, mert Ő az, aki kezdetől fogva végig győzelmesen keresztülviszi. Ő minden kísértésben megállott, minden szenvedést elviselt, a halál borzalmait megkostolta, a sir bilincseit elhárta, a fogságot fogságba vitte, az erőszak predáját elszakmányolta és mint győző ül az Atyának jobbja mellett. A teljes győzelem számára már is biztosítva van. — 8. Mit lát az apostol az élőlények és vének közt? 6. v. — 9. Mit jelent a 7 szarv és szem? Zsolt. 148, 14; Zak. 3, 9; 4, 10. A szarv a hatalom és erő, a szem a bölcsesség és értelem, a 7-es szám a teljesség jelképe. — 10. Mit kapott a Bárány? 7. v. — 11. Hogyan hódoltak az élőlények és a vének a Bárány előtt és mi volt az ő becses tömjéntük? 8. v. — 12. Mit énekeltek a vének és mi tűnik ki tisztán az ő énekekből? 9. v. — 13. Mit tanít az írás ezen véneknek feltámadásáról és mennybemeneteléről? Máté 27, 52. 53; Ef. 4, 8. Máté bizonyosságot tesz ezen kiválasztottak feltámadásáról. Krisztus feltámadása alkalmával, Pál az ő mennybemeneteléről és János az Isten királyi széke körül látja őket. Nem szabad elfelejtenünk Énokról Illésről sem, akik halál nélkül mennek fel a mennybe és Mózesről, aki még korábban támasztott fel. — 14. Miért 24 a vének száma és miért nem 70 vagy 12? 1. Krón. 24, 4. f. — 14. Milyen tisztet töltenek be most és mik lesznek? Jel. 5, 10. — 16. Mit énekelnek az angyalok és mily nagy azoknak száma?

11. 12. v. — 17. Kik csatlakoznak még ezen mindenható karhoz? 13. v. — 18. Ki mondja a nagyjelentőségű Áment? 14. v. A magasztos váltakozó énekhez a vének, angyalok és minden teremtmények közt, az időlények mondják a nagyjelentőségű Áment. Ők vezetik be a hódolatot a Bárány előtt és ők fejezik azt be. A győzelem hatása következtében az egész teremtés összhangja újból van biztosítva, és ha befajzódott, akkor nemcsak az angyalok világa fog maga közt és Istennel összhangban lenni, hanem angyalok és emberek is egy családban fognak egyesülni és az egész teremtett világ fog az Ő Teremtőjével és megváltóival teljes egységben lenni és a dicsőség még nagyobb lesz mint bármikor. Mentől jobban fog az isteni tervnek aranyfonala az örökkévalóság tekeréséről legöngyölni, annál dicsőségesebben lesznek ezen hódolatok is. Hogy azonban akkor részünk lehessen benne, most kell a lélek nyilvánulásainak hitelt adni, már most kell mindent, ami az Ő dicsőségére teremtett és a Bárány vérén oly drágán megváltott, teljesen az Ő szolgálatára szentelni, már most kell a magasságos szentség véncével az új éneket énekelni, nem szabad az emberek letségét, sem a világ ma-lándó hiúságait keresni, hanem az új föld királyi igazságát.

Imaórai és misszióprogrammok
az 1918. év IV. negyedére.

Imaóra, 1918. október 5-ére.

A szombat megtartásáról.

A szombat helyes megtartása nagy áldást rejteget magában. Isten szí-
kivánja, hogy a szombat nekünk öröm-
napunk legyen; már annak beiktalásánál is örvendtek. Isten megelégedéssel tekintett kezének munkáira. Minden alkotását „igen jónak” látja. 1. Móz. 1, 31. Ég és föld ujjongott. „Mikor együtt örvendezének a hajnal-

csillagok, és Istennek minden fia
vigadozának”. Jób 38, 7. Noha a bűn
e világra jött és Isten tökéletes művét
megszépségtelenné, mégis megadta
nekünk a szombatot annak jele gya-
nánt, hogy a Mindenható, kinek jó-
sága és irgalmassága kifogyhatatlan,
mindent teremtett. Mennyei Atyánknak
kivánsága az, hogy a szombat meg-
tartása által a Róla való ismeret az
emberek közt fenntartassék. Ő kívánja,
hogy a szombat a mi érzelmeinket Ő
felé, az igaz élő Istenhez vonja és
hogy azáltal, hogy Őt megismerjük,
életünk és békességünk legyen.

Mikor az Ő az Ő népét Egyiptom-
ból kiszabadította és az Ő törvényét
rájuk bizta, megtanította őket arra,
hogy a szombat megünneplése által
megkülönböztessék magukat a bál-
ványimádóktól. A szombat képezte a
válaszfalat azok közt, akik az Isten
uralmát elismerik és azok közt, akik
vonakodtak Őt Teremtő és Király
gyanánt tisztelni. „Legyen közöttem
és az Izrael fiai között örök jel ez”
így szól az Ő. „Megtartsák azért az
Izrael fiai a szombatot, megszentelvén
a szombatot nemzetségről nemzetsé-
gre, örök szövetséggel”. Móz. 31,
16, 17. Valámit a szombat már ak-
kor volt a megkülönböztetés jele,
mikor Izrael Egyiptomból a földi
Kánaánba ment, ugy most is Isten
népének megkülönböztető jele, mikor
a világból a mennyei nyugalomba h-
vonul. A szombat a rokonságnak jele,
mely Isten és az Ő népe közt van, a
jel, hogy az Ő törvényét tiszteletben
tartják. Ez különbséget tesz hű követők
és a törvényt megromlók közt.

Krisztus jelenté k a felhőoszlop-
ban: „Az én szombatom bizony meg-
tartások; mert jel az én közöttem és
ti közöttetek nemzetségről nemzetségre,
hogy megtudjátok, hogy én vagyok
az Ő, aki lifeket megszenteltek”. 2.
Móz. 31, 13. A szombat, mely a világ-
nak jel gyanánt adatott arra nézve,
hogy Isten a Teremtő, egyszersmind
annak is jele, hogy Ő a megszentelő.

Azon erő, mely minden dolgot alko-
zott, egyben azon erő is, mely a lel-
ket az Ő képére ujjaferemti. Azok
számára, akik a szombatot szentnek
tartják, ez a megszenteltetésük jele.
A valódi életszentség Istennel való
megegyezés, azaz egynek lenni Ő vele
jelentve nézve. Ezt elérhetjük azáltal,
ha engedelmeskedünk azon alapelvek-
nek, melyek az Ő jellemének másola-
tai. A szombat egyben az engedel-
mességnek is jele. Aki teljes szívvel
engedelmeskedik a 4. parancsolatnak,
az a többi iránt is engedelmes lesz.
Engedelmissége által megszenteltek.

Ugy nekünk, mint Izraelnek is, a
szombat „örök szövetségül” adatott.
Azok számára, akik az Ő szent nap-
ját ünneplik, a szombat annak a jele,
hogy Isten választott népének elismeri
őket. Záloga annak, hogy az örök
szövetség ígét rájuk beteljesíti. Min-
den egyes lélek, aki az Isten uralko-
dásának jelét elfogadja, az isteni
örökkévaló szövetség alá helyezkedik.
Összeköti önmagát az engedelmisség
arany láncával, melynek minden egyes
láncszeme egy ígéret. A tíz közül csak
a negyedik parancs tartalmazza a
nagy törvényadónak pecsétjét, mint
aki az égnek és földnek Teremtője.
Aki ezen parancsnak engedelmeske-
dik, az Ő nevével fogadja el és az abban
foglalt áldások mind osztályrészévé
lesznek. 4. Móz. 6, 22—27. Mózés
által adatott a következő ígéret is:
Olvasd 5. Móz. 28, 9—13. A Szent-
lélektől indítva mondja a Zsoltár-
író: Olvasd Zsolt. 95, 1—7; 100, 3.

Ezen ígéretnek, melyek Izrael népé-
nek adtak, vonatkoznak az Őmak
lélektől indított népe is. Ezek oly üzenet-
ek, melyeket a szombat hoz nekünk.
(Bizonyoságt. 192—194. old.)

Misszió óra, 1918. október 12-ére.

Élő tagja legyél a gyülekezetnek.

„Miként az érzékelhető világban,
ugy a szellem világában is minden
parlagon heverő erő vagy tehetség

elgyengül és elhal. Tevékenység az
élet törvénye; Télenység a halál”.
(White E. G.)

1) Mi a Krisztus evangéliuma?
Róma 1, 16. — 2) Milyen változást
idéz elő az erő abban az emberben,
aki azt hitben elfogadja? Ef. 2; 4—6.
3) Kinek élete lesz azután a mi éle-
tünk? Gal. 2, 20. — 4) Miben nyil-
vánul meg a krisztusi élet? (Máté
20, 28). Az önzetlen, másokért fárado-
szeretében. — 5) Mi lesz a mi vé-
günk is? 1. Ján. 4, 7, 8, 11, 12. —
6) Miben nyilvánul meg az isteni szer-
etet? 1. Ján. 3, 18. — 7) Milyen
lehet a mi hitünk? Jak. 2, 17. — 8)
Milyen jelentősége van az olyan hit-
nek? Jak. 2, 14; 1. Kor. 13, 2. —
9) Milyen az igaz hit? Jak. 2, 22;
(Tevékeny azaz: élő.) — 10) Melyik
kifejezéssel jellemzi Péter Krisztust és
az Ő igazi követőit? 1. Pét. 2, 4, 5.
11) Miről ismerjük meg tehát az élő
tagot? Máté 7, 20, 21.

Imaóra 1918. október 19-ére.

Reform a szombat ünneplésben.

A szombat az arany kötelék, mely
Istent az Ő népével egyesíti. De a
szombatnapra vonatkozó parancs ál-
talhátogatott; Isten szent napját meg-
vetették. A bűn embere a szombatot
levetette és egy közönséges heti
munkanapot állított föl annak helyére.
A törvényben az ellenség rést vert,
melyet újból kell befalazni. Az igazi
szombatot kell régi állására felma-
gasztalni és Isten szent nyugalomnapja
gyanánt tiszteletben tartani. Ésaiás 58.
fejezetében megtaláljuk azon munká-
nak leírását, melyet Isten népének el
kell végeznie. Nekik kell e törvényt
nagyra becsülni, hogy az mások által
is tiszteletben tartassék, és azt felépi-
teni, ami sokáig romokban hevert és
alapot vetni, mely örökre megálljon.
Mindenkihez, aki ezen munkát végezi,
így szól az Ő: Olvasd És. 58,
12—14.

Ami utolsó nagy küzdelemben, melyben az egész emberiség részt vesz, a szombat kérdése lesz a legfőbb. Az emberek többre becsülték Sátán alapelveit azokénál, melyek az égen uralkodnak. Az alácsuszatoit szombatot fogadták el, melyet Sátán az ő hatalmának jeléül szerzett. De az Isten az ő királyi követelésére ráhelyezte az ő pecsétjét. Ugy az igaz, mint a hamis szombat az ő szerzőjének nevét viseli, csálhatatlan jel gyanánt, mely mindegyiknek hatalmát bizonyítja. A mi kötelességünk ezt a dolgot az emberekkel megértetni. Nekünk be kell bizonyítani ő nekik, hogy lényegesen fontos, miszerint az Isten országának jelvényét hordozzák-e vagy pedig a lázadókét; mert azon jelvény által, melyet hordoznak, az egyik vagy másik ország alattvalóinak ismerhetők meg. Isten elhívott bennünket, hogy a letaposott szombatjának zászlaját felállítsuk. Mely fontos tehát ennél fogva, hogy a szombat megtartására nézve jó példát mutassunk.

Új gyülekezetek szervezésénél a prédikátorok gondos utasításokat adjanak a szombat helyes ünneplésére nézve. Inteni kell a testvéreket, hogy ne utánozzák a vasárnap ünneplők felületes szokásait, mert nekik az Isten szent nyugalomnapját kell megünnölni. Egy világos és pontos határvonalat kell húzni azok között, akik Isten ismertető jelét hordozzák és azok között, akik a lázadás országának jelvényét viselik. A szombatot sokkal szentebbnek kell tartani, mint ahogy sok állítólagos szombatünneplő ezt teszi. Az Urat nagyon kevésre becsülik az olyanok, akik a szombatot nem törvény szerint tartják, sem a belső sem a lélek szerint. Az Úr felszólít bennünket, hogy szombatünneplésünket reformáljuk. (Bizonyosság. 194—196. old.)

A szombatnap utazásról.

Ha azon áldást, melyet az Úr az engedelmeseknek ígért, el akarjuk nyerni, akkor a szombatot szigorub-

ban kell megünnepelnünk. Én félek, hogy sok esetben utazunk ezen a napon, mikor ezt el lehetne kerülni. Megegyezőleg azon világossággal, melyet az Úr nekem a szombat megünnepelésére nézve adott, kijelentem, hogy elővigyázatosabbak legyünk, a vonaton vagy hajón való utazásra nézve. Ebben a tekintetben szükséges, hogy gyermekeinknek és az ifjuságnak jó példát nyújtsunk. Talán szükséges szombaton utazni és azon gyülekezeteket meglátogatni, melyeknek a mi segítségünkre szükségük van, hogy azon üzenetet vigyük nekik, melyet Isten számukra kirendelt; de amennyire lehetséges, igyekezzünk minden az utazáshoz szükséges előkészületet az előző napon megtenni és a jegyeket is megváltani. De ha utazunk, akkor úgy osszuk be a dolgot, hogy ne szombaton érkezzünk a helyszínre.

Ha kénytelenek vagyunk szombat napon utazni, akkor igyekezzük elkerülni az olyan emberekkel való lázalgást, akik lelkünket világi dolgokra terelik. Lélekben Istennel foglalkozunk és vele beszélünk. Bárhol alkalmunk nyílik, igyekezzünk másoknak az igazság felől szólni. Ugyisztén legyünk mindig készek a szenvedőkön és szűkölközőkön segíteni; Isten azt akarja, hogy ilyen esetekben használjuk fel azon ismeretet és bölcsességet, melyet Ő nekünk adott. Azonban ne szóljunk semmi esetről üzleti ügyekről és ne avatkozzunk könnyelmű világi szórakozásba. Minden időben és minden helyen követeli tőlünk az Isten, hogy hűségünket vele szemben bebizonyítsuk azáltal is, hogy a szombatot tiszteletben tartjuk. (Bizonyosság. 203—204. old.)

Misszióra, 1918. október 26.

Nyelvünk a lélekmentés szolgálatában.

Ha te meg vagy mentve, úgy a te Megmentőd munkatársának tekint té-

ged a lélekmentés nagy művében. Nem szükséges ahhoz alkalmazott misszionáriusnak lenni, hogy másokkal is megismertessük az üdvüzenetet, melyet mi a Krisztusban nyertünk. — 1. Krisztus egész különleges feladatát ruház rád. Máté 22, 9. Példák: a) Ján. 4, 7; 28—42. A samaritánus nő; b) Ján. 1, 41—42. András meghívja Simon Pétert. c) Ján. 1, 45. Nátánél meghívja Fálöpöt. — 2. Az Úr együgyű tudatlan tagokat is felhasznál néha, hogy általuk élő szóval meggyőzze a hatalmasokat. a) II. Kir. 5, 1—18. Egy cselédleányt; b) Luk. 2, 15—18. A pásztorokat; c) Ap. csel. 8, 26—40. Egy ciakónust. — 3) Ha másokat meg akarunk nyerni, úgy főleg az Istennel tett tapasztalatainkat mondjuk el nekik. a) Zsolt. 66, 18. A zsoltáriró; b) Ján. 9, 24—33. A vakon született. — 4) Látogassuk meg a betegeket és használjuk nyelvüket arra, hogy figyelmüket szeretetteljes módon az áldott nagy orvosra tereljük. Példb. 16, 24. — 5) Beszélj a fáradtakkal, kísértésben levőkkel, megterheltekkel és csüggedőkkel, hogy reményt és hitet keltsél bennük. Ézs. 50, 40.; Jak. 1, 27.; II. Kor. 1, 3, 4.; — 6) Beszélgetéseknél tartsd be a következő szabályokat: Ef. 4, 29.; Példb. 12, 18.

Imára, 1918. november 2-ára.

Előkészüldés a szombatnapra.

Mindjárt a 4-ik parancsolat elején így szól az Úr: „Megemlékezzél!” Ő tudta, hogy az emberek a gondok és fáradalmak közepette igen könnyen azon kísértésben lesznek, hogy mentegessék magukat a miatt, miszerint nem képesek a törvény teljes követelményeinek eleget tenni, vagy hogy annak szentséges értelmét elrejtik. Ezért mondja: „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy azt megszenteljed.” II. Moz. 20, 8. Egész héten át gondolkozzunk a szombatnapról és tegyünk előkészületeket arra nézve, hogy azt törvény szerint megtarthassuk,

de azért a szombatot nem csupán valami törvényes követelménynek tekintsük, hanem igyekezzünk megérteni annak lelki vonatkozását az életnek minden cselekményére nézve. Mindazok, akik a szombatot jelnek tekintik Isten és Ő közöttük és ezáltal bebizonyítják, hogy Isten az, aki őket megszenteli, azok az Ő uralkodásának alapelveit fogják ábrázolni. Ezek az Ő országának törvényeit fogják mindennapi életükben nyilvánosságra hozni. Naponta fognak imádkozni, hogy a szombat megszentelő hatása rajtuk megnyugodjék. Mindennap fognak Krisztussal közösséget ápolni és az Ő jellemének tökéletességét visszaszárogzni. Naponta fog az Ő világosságuk jó cselekedetekben felragyogni mások előtt.

Az első győzelmek, melyek Isten ügyének eredményt biztosítanak, a mi otthonunkban vivandók ki. Itt kell a szombatra való előkészüldésünknek megkezdődnie. A szülők egész héten keresztül fontolják meg, hogy az otthon képezi azon iskolát, melyben a gyermekek a mennyei királyi udvar számára előkészítetnek. Az ő szavai legyenek válogatott szavak. Ajszavakat ne hagyják el oly szavak, melyeket a gyermeknek nem szabad hallani. Semmiféle indulatosság ne tessék meg rajtuk. Ti szülők, egész héten keresztül úgy éljétek, mintha a szent Isten szemel rajtatok nyugodnának, aki nektek azért adott gyermekeket, hogy Őneki neveljétek fel azokat. Otthonotoknak kicsiny gyülekezetét neveljétek az Ő számára, úgy hogy szombatnapon mindnyájan készen legyenek az Urat az Ő szentélyében imádni. Minden reggel és este ajánljátok fel gyermekeiteket Ő neki, mint akiket vére által örökségül szerzett magának. Tanítsátok és figyelmeztessétek őket arra, hogy legfőbb kötelességük és előjoguk Istent szeretni és neki szolgálni.

A szülők különösképen arra ügyeljenek, hogy Isten imádása a gyakorlati oktatás áldásait származtassa a

gyermekre. Idézzék gyakran az olyan szövegeket, melyek a szívet az Isten tiszteletre előkészítik. E drága szavak: „Nyugodjál meg én le kem az Úrban, mert Ő az én reménységem,” többszörösen ismételtetők. Ha a szombat-ról ily módon gondoskodnak, akkor lehetetlen, hogy az ideig való károsan befolyásolhassa az örökkévalót. Akkor nem fog egy oly kötelesség szombatra visszamaradni, melyet a 6 munkanap alatt kellett volna elvégezni. Igyekezni fogunk azon, hogy a munkanapok alatt a világi foglalatosság annyira el ne fárasztson minket, hogy azon a napon, melyen az Úr pihent és üdült, oly fáradtak legyünk, hogy ne tudjunk résztvenni az istentiszteleten.

Habár egész héten át kell a szombatra előkészületeket tenni, mégis a pénteki nap a készülődés különös napja. Izrael fiaihoz az Úr Mózes által eképen szólt: Olvasd II. Móz. 16, 23.; IV. Móz. 11, 8. Tenni kellett valamit Izrael fiainak, hogy a mennyből küldetett kenyeret elkészítsék. Az Úr mondá nekik, hogy ezen munkát pénteken, a készülődés napján kell elvégezniök. Ez próba volt reájuk nézve; Isten látni kívánta, hogy megszentelik-e a szombatot vagy sem. Ezen figyelmeztetés, mely Jehova szájából származik, nekünk is tanulságunkra szolgál. A biblia tökéletes vezető és ha annak lapjait engedelmessé és megérteni vágyó szívvel, imaközben kutadják, akkor senkinek sem kell ezen pontra nézve tévelyegnie.

Soknak oktatásra van szüksége arra nézve, hogy miként jelenjenek meg a szombatonapi istentiszteleten. Ne járuljanak közönséges munkásruhájukban, melyet hétköznapon hordoznak, az Istennek színe elé. Mindenki legyen egy külön szombatonapi ruhának birtokában, melyet az istentiszteletnél használ. Nekünk nem szabad a világi divathoz alkalmazkodnunk, de azért ne legyünk közömbösek a külső megjelenésünkre vonatkozólag. Öltöz-

ködjünk tisztán és csinosan, de melőzzük a cifraságot és divatot. Isten gyermekei legyenek belsőleg és külsőleg tiszták.

Minden előkészületet a szombatra pénteken kell befejezni. Nézzünk utána, hogy a ruha és főzés kész legyen. Legyen a cipő fényes és a testünk tiszta. Keresztülvihető, hogy minden készen álljon; ha ezt élet-szabállyá tesszük, akkor képesek leszünk szerinte eljárni. De ne szolgáljon a szombaton ruhajavításra, eledelek elkészítésére és szórakozásra, még kevésbé a világi szorgalmatosságra. Naplemente előtt félre kell tenni egy a munkát, valamint a világi új-ságokat és könyveket is. Ti szülők, magyarázatok meg gyermekeiteknek a ti munkátoknak értelmét és célját és engedjétek őket résztvenni a ti előkészületeitekben, hogy a szombatot a törvénnyel megegyezőleg tarthassátok.

Teljes nyugalommal tartsuk be a szombat kezdetét és végét. Fontoljátok meg, hogy minden pillanata megszentelt idő. Ahol lehetséges, az alkalmazottak igyekezzenek péntek déltől szombat kezdetéig az időt a maguk céljaira igénybe venni. Adjatok nekik alkalmat az előkészülődésre, hogy az Úrnak napját nyugodt kedéllyel üdvözölhessék. Aki ezen úton halad, nem fog kárt szenvedni más világi javakban sem.

A készülődés napján még egy más munkát is figyelembe kell vennünk. Ezen a napon kell minden nézeteltérést a testvérek között úgy a családban mint a gyülekezetben helyrehozni. Távolítsátok el szívetekből a haragot, keserűséget és gunyt. Alázatos lélekkel „valljátok meg egymásnak a ti bűneiteket és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok”. Jak. 5, 16. Még mielőtt a szombaton megkezdődik, úgy lelkünket mint testünket a világi szorgalmatosságtól el kell távolítanunk. Isten az Ő szombatonapját a 6 munkanap végéve helyezte,

hogy az emberek megállhassanak és afőlött elmélkedjenek, hogy a hét napjai között mennyire haladtak előre a szent országra való előkészület munkáival, melyre egy törvényszegő sem fog bejutni. Minden szombaton számoljunk le a mi lelkünkkel, hogy láthassuk, miszerint az elmúlt hét lelki hasznot vagy kárt hozott-e nekünk. Az Úr szombatjának megszentelése örök üdvösséget jelent számunkra. Isten mondja: „Aki engem tisztel, annak én is tisztességet szerzek”. I. Sám. 2, 30.

Misszióóra, 1918. november 9-ére.

Az írást is használd a mester szolgálatában.

1) Miként hagyta az Úr az emberiségnek az Ő örök törvényét? I. Móz. 31, 18. — 2) Mit parancsolt az Úr Mózesnek, hogy tegyen a polgári törvényekkel és szertartás-törvénnyel? I. Móz. 34, 27. — 3) Mi módon véssé be emlékezetébe Izrael a törvényt? V. Móz. 6, 9. — 4) Milyen parancsot kapott Habakuk próféta az Úrtól? Hab. 2, 2. — 5) Az apostolok idejében hogyan jutott el az evangélium a gyülekezetekhez? Ap. csel. 15, 23.; 2, 1. 12—14. — 6) Hogyan lettünk részesei az evangéliumnak? I. Tim. 3, 16. — 7) Hogyan használták az apostoli gyülekezetek a kapott leveleket? I. Tess. 5, 27.; Kol. 4, 16. — 8) Mennyiben használhatjuk mi az írást az evangélium terjesztése körül? (Annyiban, hogy levelezésünkben felköltjük barátaink, ismerőseink és rokonaink érdeklődését Isten ígéje iránt.) — 9) Miért oly fontos eszköz a missziólevél a missziómunka szolgálatában? Hogy lelkeket a távolban is megnyerjünk. Mert a levél írója jól megfontolhatja azt a tárgyat, amelyről elmélkedni akar, mert tekintettel lehet barátja egyéniségére és szükségleteire. Pld. halálesetnél, betegségben, stb. Mert az, aki a levelet kapja, ismétlenül elolvashatja azt és így jól

bevésheti emlékezetébe, mert a levelet tovább is lehet adni. Mint kísérőlevél különösképen is felhívhatja né-melyek figyelmét folyóiratunkra vagy azok egyes cikkeire. — 10) Gondoljunk távollevő testvéreinkre is, különösen az egyedülállókra és azokra, akik szomorúságban, nélkülözésben, szorongatásban vagy kísértésben vannak, vigasztaljuk és erősítsük őket egy-egy missziólevél által.

Imaóra, 1918. november 16-ára.

A szombat a családban.

Naplemente előtt gyülekezzenek ös-sze a családnak tagjai Isten ígéjének olvasására, éneklésre és imára. Ebben a tekintetben is egy reform szükség-es, mert itt is sokan visszamaradtak. Ezt be kell vallanunk Isten előtt és egymás előtt. Ujból kezdjünk és tegyünk különös előkészületeket arra nézve, hogy a családnak minden egyes tagja kész legyen azt a napot, melyet Isten megáldott és megszentelt, tiszteletben tartani. Ne pocsékoljuk el a drága szombatonapot az ágyban. Szombat reggel minden család korán keljen fel; ha későn kelnek, akkor a reggelizés való előkészülődésben és öltözködésben zavar és kapkodás áll be. Ennek következményei sietség, türelmetlenség és unszolás; ez által szentségtelen érzelmek keletkeznek a családban. Ily módon a szombatonap meg lesz szentségtelenítve és annak elkövetkezésétől inkább félnek, mintsem hogy neki örülnének.

Ne főzzünk szombatra sokféleeledelt és ne vigyünk többet az asztalra mint más napokon. A táplálkozás legyen egyszerű, és jó kevesebbet enni, hogy szellemünk tiszta és eleven legyen a lelki dolgok megértéséhez. Tuljollakás megterhelje az agyvelőt. Bár halljunk a leggyönyörűbb szavakat, még sem fogjuk azokat méltatni tudni, mivel szellemünket e helytelen táplálkozás megzavarja. Olyanok, akik

szombaton tulsokat ettek, nagyobb tiszteletlenséggel ülték az Istent, mintsem gondoltuk volna. Noha szombat nem szabad főzni, azért mégsem szükséges hideg eledellel élni. Hideg időjárás alkalmával az előző napon készített ételt meg lehet melegíteni. Ugyiszintén az eledeleket, habár egyszerűek is, mégis izletesen kell elkészíteni. Gondoskodjunk valami különlegesről, amit a család nem mindennap kap.

A családi istentiszteleten a gyermekek is vegyenek részt. Mindegyiknél ott legyen a Bibliája és mindenik olvasson 1—2 verset. Egy ismert ének eléneklése után következzen az ima. Erre nézve Krisztus adott nekünk mintát. De azért nem az Úr akarata, hogy a Miatyánkot egyszerűen forma szerint utánozzuk, hanem azért, hogy ebből példát vehessünk a mi imáinkra nézve, melyek egyszerűk, komolyak és szívből származók legyenek. Egyszerű kéreásban add elő az Úrnak szükségleteidet és fejezd ki háládat előtte az Ő irgalmasságáért. Ezáltal meghívjuk Jézust kedves vendég gyanánt szívünkbe és házukba. A család körében a hosszas imák, amelyek távol álló tárgyakat illetnek, nem helyénvalók. Az imaórárt fárasztóvá teszik, holott az előjognak és áldásnak kell tekintenünk. Legyen az, az öröm és boldogság órája.

A szombatiskola és az istentisztelet a szombatidejének csak egy részét veszi igénybe; a hátralévő időt a család az egész szombatnap legszentebb és legdicsőbb alkalomává teheti. Annak legnagyobb részét a szülők gyermekeikkel együtt töltsék el. Sok családban a kisebb gyermekeket szabadon hagyják, hogy játszanak és kedvteléseiket űzzék. Ily módon a gyermekek nyugtalanok lesznek és valami bajt okoznak. Ha ezt tesszük, akkor a szombatnapnak rájuk nézve nem lesz jelentősége.

Kellemes idő alkalmával a család kimehet a mezőre vagy az erdőbe

sétálni. A gyönyörű stép természetben beszéljétek el gyermekeiteknek, hogy miért szerette Isten a szombatnapot. Irjátok le nekik a teremtés hatalmas művét. Mondjátok, hogy mikor a föld Isten keze alól kikerült, szent és szép volt. Minden virág, bokor és fa betöltötte a Teremtőnek általa kitűzött célját. Bármire is tekintett a szem, minden szép volt és a szívet és gondolatokat eltöltötte az Isten szeretetével. Minden hang ének volt és meg-egyezett Isten szavával. Mulassátok meg nekik, hogy a bűn okozta az Isten tökéletes munkáinak romlását; hogy tövis és bojtortján, gond, fájdalom és halál csak az Isten iránti engedetlenségnek a következménye. Magyarazzátok nekik, hogy a föld, noha a bűn átkától érintve lett, még ma is kifejezi Isten jóságát. A zöld mező, a magas fák, a nevető napsugár, a felhők, a harmat, az éjszakai éjszakai csillagos éjnek dicsősége, a hold az ő pompájában, mindannyian bizonyosságot tesznek a Teremtőről. Egy esőcsepp sem hull le, egy fényugár sem érinti ezt a háládatlan világot, mely nem bizonyítaná be az Isten hosszútűrését és szeretetét.

Beszéljétek nekik az üdv újáról is, hogy úgy szerette Isten e világot, „hogy az Ő egyszülött Fiát adá, hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örökélete legyen.” Ján. 3. 16. Ismételjétek előtök a bethlehemi kedves történetet. Mulassátok be nekik Jézust mint gyermeket, milyen engedelmes volt, és mint ifjút, milyen szorgalmasan és hűségesen járult hozzá a család létfenntartásához. Ily módon arra is taníthatók, hogy az Üdvözítő ismer minden kísértést, nehézséget és próbát, és ismeri a gyermekek reményeit és örömeit is és megajándékozta őket részvételével és segítségével. Időről-időre el kell nekik olvasni a legérdekesebb bibliai történeteket; azt is kérdezzük meg tőlük, hogy mit tanultak a szombatiskolában és vegyük át velük a következő leckét.

Ha a nap leáldozik, akkor hadj jelöljék meg az ima és ének, a szent-óráknak végét és kérjétek az Úrnak jelenlétét a következő munkanapokra. Ily módon a szülők azzá tehetik a szombatnapot, amivé lennie kell, vagyis a létnek legszebb és legörvendetesebb napjává.

Az tanácsolom neked atyámfija és testvérnóm: „megemlékezzél a szombatnapról, hogy azt megszenteljed.” Ha azt akarjátok, hogy gyermekeitek a szombatot törvény szerint ünnepezzék, akkor példátok által tanítsátok meg őket. A szív mélyén gyökerező igazságot sohasem lehet kiküszöbölni. A gyermekkorban nyert benyomások a későbbi években megnyilvánulnak. (Bizonyosságt. 200—203. old.)

Misszióóra, 1918. november 13-ára.

Hogy fogalmazzak meg egy missziólevelet?

A missziólevél igen fontos az Úr előtt. Mindenek előtt megfelelő hangulatban legyünk, hogy az Úr legyen a segítőtársunk. Pál apostol jelzi II. Kór. 2, 4-ben a lelki állapotot, melyben a levél megírása idején volt: 1) Nagy háborúságban és keserűségben, mert szomorkodott a korinthusbeliek állapotán. Nemde, mi is érezzük annak terhét, hogy ismerőseink és barátaink távol állnak az igazságtól? — 2) Félelemben. Félt másit írni, mint amire az Úrnak lelke indítja és aggódott, hogy el ne tévessze a hatás. — 3) Könyvekkel. Ahogy Krisztus sirt Jeruzsálem felett, úgy sirt Pál Korintus felett. Mély szánalmat érzett irántuk, mert nincs borzasztóbb sors a bán rabságánál. — 4) Szeretettel. Minden tettének rugója az emberszeretet volt. Mi is ilyen értelemben és szellemben írjuk meg misszióleveleinket.

Levélírás közben ügyeljünk a levél külalakjára. Magasztos tartalmához méltó legyen az is. Irjunk tisztán és értelmesen. a) Jobbra fent írjuk a kezdetet. b) Alkalmas megszólítást

használjunk, pld. ismerősnek: Kedves Barátom! Idegennek: Tisztelt Úram! c) Balról hagyjunk meg a levélnek egy üres szél és bekezdéssel kezdjük a szöveget. Minden szakasznál új bekezdés legyen. d) A levél végén barátoknak és rokonoknak üdvözlöt irunk, idegeneknek „tisztelettel” és a névalírás. A levél rövid legyen és üdítő, sohasem hosszú és fárasztó.

Példák.

Budapest, 1918. aug. 1.

Kedves Károly bátyám!

Éppen most olvastam az „Utolsó üzenet” legújabb számát, és indítva érzem magam neked is elküldeni. Különösen a 3-ik oldalon levő cikkekre hívom fel figyelmedet; hiszem, téged is érdekelni fog. Kérlek írd meg alhalmilag, mi a véleményed ebben a dologban.

Szívből üdvözlő
János.

Bélecsyula, 1918. aug. 2.

Asszonyom!

Bátorkodom néhány mutatóvényszámot küldeni a mostani nehéz idő néhány fontos igazságáról. Hiszem, hogy érdeklődéssel fogja olvasni. Örömmel venném, ha azon kérdéseket, melyek olvasás közben lelkében felmerülnek, nekem megírná, hogy én azokra felelhessek.

Kitűnő tisztelettel
Molnár Jánosné.

Imaóra, 1918. november 30-ára.

A szombat a gyülekezetben. I.

Krisztus mondá: „Ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” Ha csak 2 vagy 3 lélek van egy helyen, jöjjenek össze szombatnapon és vegyék igénybe az Úrnak ígértét. Higyjék, hogy

az Úr Jézus gyülekezetüket jelenlétével megtisztell. Minden igaz hívő, aki a szombatot megtartja, jogosan várhatja az ígéretet: „Hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki titeket megszenteltek”. II. Moz. 31, 13.

A szombati gyülekezetben a prédikáció legyen rövid. Adjunk alkalmat olyan lelkeknek a szólására, akik az Istent szeretik és az Ő házába és tiszteletüket akarják látni kifejezni. Ha a gyülekezetnek nincs prédikátora, akkor a gyülekezet vezetésével valakit meg kell bízni; de azért nem szükséges, hogy csak ő prédikáljon és az istentisztelet idejének legnagyobb részét csak ő vegye igénybe. Egy rövid és érdekes bibliaóra gyakran hasznosabb, mint egy prédikáció. Ezt követheti egy ima- vagy tapasztalati óra.

A gyülekezet vezetői, ne fáradjanak el a munkanapok alatt annyira, hogy ne legyenek képesek szombaton Krisztus evangéliumának megelevenítő erejét a gyülekezetben élőléstenni. Inkább azon légy, hogy világi dolgaidat kevesebbítsd, de ne foszd meg az Urat azért, hogy szombaton olyan istentiszteletet mutassz be neki, melyet el nem fogadhat. Ne légy lelki élet hiányával; a népnek szüksége van szombaton a ti segítségetekre. Tápláljátok őket az igével és szent napján, mutassátok be az Őnek legválogatottabb adományaitokat. Leiketek megszentelt életét adjátok Neki a szentség szolgálatára. Senki se menjen az Isten házába, hogy ott aludjon, mert az alvóknak nem a gyülekezetben a helye. Világi foglalatosságok mellett nem szoktatok elálmosodni, mert azt érdeklődéssel elvégezték. Vajon helyes volna az istentiszteletet, mely örökkévaló célokat szolgál, kevesebbre beszélni a földi dolgoknál?

Ha ezt tesszük, akkor elvész számunkra Isten áldása, melyet az Úr nekünk adni akart. A szombat nem azon nap, melyet haszontalan tunyaságban lehet eltölteni. Úgy a család,

mint a gyülekezet körében, nyilvánuljon meg bennünk egy szolgálatkész lélek. Az Isten, aki nekünk 6 napot munkára adott, a 7.-et megszentelte és az Ő céljaira elkülönítette. Egész különös módon fogja azokat megáldani, aki magukat ezen a napon Ő neki szentelik. Az egész menny szombatot ünnepel, de nem közömbös semmittevő módon. Legyen lelkünknek minden tehetsége ezen a napon éber, mert nem akarunk-e Istennel és a mi Üdvözítőnkkel az Úr Jézussal találkozni? Hit által láthatjuk meg Őt. Ő minden lelket szeretne megáldani és üdíteni.

Érezze mindegyik azon kötelességet, hogy a szombati gyülekezetet oly vonzóvá tegye, amint csak lehet. Nemcsak szokásból, hanem azért jöjjünk össze, hogy gondolatainkat és tapasztalatainkat egymásnak elbeszéljük, hálánknak kifejezést adjunk és azon őszinte kívánságunkat feltárjuk, hogy az Úr minket megvilágítson az Ő saját és a földre küldött Fiának megismerésében. Ha együtt Krisztusról beszélgetünk, akkor megerősödik a mi lelkünk az élet megpróbáltatásainak elviselésére. Sohase gondoljátok, hogy keresztények lehettek és visszavonulva önmagatoknak élhettek. Mind-egyikünk a nagy emberanyagnak egy részecskéje és az egyiknek tapasztalata befolyásolja az ő társának tapasztalatát.

Nem nyerjük el azon áldásnak század részét sem, melyet az istentiszteletől várhatnánk. Felfogási képességünkkel meg kell erősítenünk. Közösségünk örömmel töltse el bennünket. A reményt tekintve, mely mindannyiunknál közös, szívünknek az Isten iránti szeretettől lángolni kellene.

Minden gyülekezetbe vigyük magunkkal az eleven lelki meggyőződést, hogy Isten és az Ő angyalai jelen vannak, és az igaz hívőkkel együtt munkálkodnak. Ha belépsz az imaházba, kérd az Urat, hogy minden gonoszt távolítsa el szivedből. Csak azt vidd az

ő házába, amin az Ő áldása megnyugodhatik. Hajtad meg térdeidet az Ő templomában és szenteld Istennek az Ő sajátját, melyet Krisztus vérével megszerzett. Egyben imádkozzatok a gyülekezet vezetőjéért is, aki szónokol. Imádkozzatok, hogy azáltal, aki az ígét hirdeti, nagy áldás származzon. Igyekezzetek ti magatok is az áldást elnyerni. Isten mindenkit meg fog áldani, aki ilyen módon előkészül az Ő szolgálatára. Ezek azt is meg fogják érteni, hogy mit jelent a lélek erjét bírni, mert ők Krisztust hit által elfogadták. Legyen bár az imaház szegényes, azért Isten előtt mégis becses. Azok számára, akik Istent lélekben, igazságban és a szentség ékességében imádják, ez a hely lesz a mennyország kapuja. Legyen bár a hívők száma kicsiny, de Isten szemében becses. Az igazság pörölye mint durva követet kivágta őket a világ kőbányájából és azért jöttek Isten műhelyébe, hogy kifaragva és kiformalva legyenek. De oly durva állapotban is becsesek Isten szemében. A nyomorúság csákánya, pörölye és simító vasa egyes kezekben van. Nem rontásra, hanem minden egyes lélek tökéletesbbsítésére lesznek felhasználva. Isten óhaja, hogy mint drágakövek, kicsiszolja, mint egy palotához, helyet foglaljunk a mennyei templomban. (Bizonyoságt. 204-207. old.)

Misszióóra. 1918. december 7.-ére.

Élénkítsd te is a misszióórát.

Ne azért gyülekezzünk, hogy hallgassunk; Isten csak azokról emlékezik meg, akik összegyülekezve dicsőítik Őt és hatalmát. (E. G. White). 1) Milyen kérése van Dávidnak? Zsolt. 51, 17. — 2) Mi legyen a mi óhajunk is? Zsolt. 89, 2-3. — 3) Mit mondanak az angyali seregek az Úr széke előtt? Ézs. 6, 3. — 4) Hányszor kiáltják „szent?” Jel. 4, 8.; Ézs. 6, 3. — 5) Hogyan szolgáljak az égi teremtmények az Ő Teremtőjüknek? Jel. 4, 8.; Ezek. 1, 14. Életteljes szolgálattal. —

6) Milyen áldozat kedves Isten előtt? Róm. 12, 1. — 7) Ha mi mint élő tagok munkálkodtunk a nyelv és az írás reánk bízott tehetségeivel, készek leszünk-e akkor az élő ige hatalmáról tanuskodni? Zsolt. 40, 10-11.; Luk. 10, 17. — 8) Beszámolhatunk arról: a) Hogyan hatott az általuk hirdetett ige; b) Hogy fogadta el valaki a meghívást valamely előadásra, bibliaóra vagy megbeszélésre; c) Hogyan fogadták folyóiratainkat és könyveinket; 4) Milyen felcselekedést kaptunk valamely missziólevelünkre; 5) Milyen hatással volt az igazság és a mi életünk a meg nem tért családtagokra és gyermekeinkre. Kérdéseket is tehetünk, hogy a vezetőket és a tagokat biztassuk.

A bizonyosságok között olvassuk: „Habár az Úr int bennünket, hogy a gyülekezetet el ne hagyjuk, fontoljuk meg, hogy az nem csupán a mi üdvülésünkre van rendelve. Nagyobb buzgalom lelkesítsen bennünket, hogy azt a vizgást, melyet nyertünk, tovább adhassuk. A mi istentiszteleteinken túl sok a formáság. Az Úr óhaja, hogy szónokai, akik az ígét hirdetik, Szentlelkétől legyenek áthatva, hogy hallgatói ne lomha közönybe merüljenek, vagy unottan nézelődjenek minden részvétel nélkül. White E. G.

Imaóra, 1918. december 14.-ére.

A szombat a gyülekezetben. II

Isten ígéretei és számunkra biztosított javai határtalanok. Maga a kegyelem széke a legnagyobb vonzerővel rendelkezik, mert olyan valaki foglalja el, aki nekünk megegyedi, hogy Őt Atyánknak nevezzük. Isten a megváltás munkáját nemcsak az Ő szeretete által óhajítja keresztáldásvinni, hanem egy közbenjárót nevezett ki, aki a mi természetünkkel felruházva az Ő oltára előtt áll, hogy minket fiak és leányok gyanánt bemutasson Ő neki. Krisztus mindazok közbenjárója, akik Őt elfogadták. Tulajdon érdemeinek erejénél fogva a királyi család tagjaivá teszi

őket, a mennyei király fiaivá. Azáltal fejezi ki az Atya az Ő végtelen szeretetét Krisztus iránt, aki minket drága vétérének árán megváltott, hogy Jézus barátait Ő is barátainak tekintő. Meg van elégedve az engesztelő áldozattal. Fiának testvé létele, élete, halála és közbenjárása által az Atya dicsőül meg.

Isten gyermekei mindaddig nem közeledhetnek a kegyelem székéhez, amíg a nagy közbenjáró védelme nem lesznek. A bűnbánat és bűnbocsánatát való kérés első kifejezése alkalmával Jézus utána néz az Ő ügyének, azt saját ügyének tekinti és a kérelmet saját kérelme gyanánt terjeszti elő az Atyának. Amiközben Krisztus így imádkozik érettünk, megnyitja az Atya az Ő kegyelmének kincsés házát, hogy annak drága javaiban részesülhessünk, azoknak örvehdhessünk és másoknak is adhassuk. Ján. 16, 24. Használatok ezen nevet, ez hatásossá teszi majd imáitokat és az Atya az Ő kegyelmének gazdagságában fog benneteket részesíteni.

Isten óhaja, hogy az Ő engedelmes gyermekei hálaival és dicsérettel járuljanak eléje és kérjék az Ő mindent áldásait. Minden életnek és hatalomnak forrása az Isten. Parancsait megtartó népe számára a pusztából termő földet készíti az Ő nevének dicsőségére. Választott népeért már oly sokat tett, hogy minden szív a haláltól lehetne eltelve és szomorúságára szolgál, ha oly kevéssé dicsérik őt. Ő szeretné, hogy az Ő népe gyakrabban megemlékezzen az Istennek ő iránta való kegyelmes eljárásáról. Hány útmutatót szerzett az Ő régi Izrael történetében! Hogy a hajdankor történetét és eseményeit el ne felejtsek, Mózesnek parancsolta, hogy egy énekben mindeneket összefoglaljon és a szülők az ő gyermekeiket arra tanítsák. Emlékezzenek vissza a régi nagy időkre! Ezen történetet különös gonddal kellett megőrizni, hogy a kérdezősködő gyermekek az egész összefüggő történetet pontosan megtudhassák. Ily módon emlékeztük-

ben tarthatták Isten gondviselését, nyilvánvaló jóságát és irgalmasságát, mely által népének szabadulása érdekében tevékenykedett. Bennünket is megint: Olvasd Zsid. 10, 32. A mostani nemzedékek iránt is csodátevő Istennek mutatkozott az Úr. Az adventi mozgalom történetét gyakrabban kellene ismételni. Ha az Istennek irántunk való jóságát megismerjük, akkor magasztaljuk Őt az Ő csodálatos művéért.

Habár az Úr int bennünket, hogy a gyülekezetet el ne hagyjuk, fontoljuk meg, hogy az nem csupán a mi üdülésünkre van rendelve. Nagyobb bizalom lelkesítsen bennünket, hogy azt a vigaszt, amelyet nyertünk, tovább adhassuk. Kötelességünk buzgón örködni az Úr dicsősége fölött és ne feyünk szomorú arcunk vagy gondatlan szavaink által rossz bizonyosságot, mintha az Úr követelése a mi szabadságunk korlátozását jelentenék. Az Úr óhaja, hogy még ezen gonddal, csalódással és bűnnel telt világban is legyünk örömteljesek és erősek az Ő hatalma által. Előjogunkat képezi, hogy a mi egész emberünk minden tekintetben határozott bizonyosságot tegyen. Arcvonalaink, kedélyállapotunk, szavaink és jellemünk által bizonyítsuk be, hogy jó dolog az Úrnak szolgálni. Ezáltal hirdetjük, hogy „az Úrnak törvénye tökéletes és megvidámítja a lelket.” Zsolt. 19, 8.

Mindazok, akik magukat naponta Istennek szentelik, a mi vallásunknak ezen világos és barátságos oldalát fogják nyilvánosságra hozni. Ne illessük az Urat tiszteltlenül a mi szomorú tapasztalataink elmondása által, melyek a mi szemeinkben oly fájdalmasak. Azon megpróbáltatások, melyeket nevelési eszközül tekintünk, csak örömlények fognak szolgálni. A mi egész vallásos életünk bennünket fel fog magasztalni, megnemesíteni és a jó szavak és cselekedetek kellemes illata fog lenni. Jól felszók az ellenségnek, ha nyomot, szomorú kedély állapotban vagyunk és sokat panaszkodunk; éppen ezt akarja,

hogy a mi hitünknek ez legyen a gyümölcse. De Isten nem óhajtja, hogy a mi lelkünk oly alacsony álláspontot foglaljon el. Ő azt szeretné, hogy minden lélek ajjongjon a Megváltó megtartó ereje által. A zsoltáriró mondja: Olvasd Zsolt. 29, 1—2.; 30, 2—5. (Bizonyosságt. 207—210. old.)

Missióóra 1918. december 21.

A fáradságod jutalmat nyer.

1. Vajjon azonnal látható-e missiómunkánk eredménye? Ézs. 49, 4.; Máté 25, 37—39. — 2. Szabad-e azért elkedvtelenedni? Préd. 11, 6. — 3. Ki látja a hű munka eredményét? Jel. 2, 19. — 4. Gyakran hogyan hintjük el a magot? Zsolt. 126, 5. — 5. Hogy tekintik azt a munkát, melyet beteggel, bűnösökkel stb.-vel végzünk? Máté 25, 40. — 6. Kinek adományai azok, amelyekkel a szolgák sáfárkodtak? Máté 25, 14. — 7. Mégis hogyan jutalmazza az Úr az Ő szolgáit? Máté 25, 21, 23.; (Mintha saját érdemük volna.) — 8. Mi az a külön jutalom, amelyet a hű szolgának ad? Máté 25, 21. „Részük lesz az Úr örömeiben, ha majd az Ő országában meglátják mindazokat, akiknek megváltásán ők is munkálkodtak.” E. G. White. — 9. A hű szolgának mi lesz legnagyobb boldogsága az eljövendő új földön is. Máté 24, 47.; 26, 21. Ujból vele munkálkodni, de nagyobb mértékben. 10. Milyen ígérettel bírnak azok, akik sokakat vezetnek az igazságra? Dán. 12, 3.

Imaóra 1918. december 28.

A szombat a gyülekezetben. III

Isten gyülekezete a földön egy a mennyei gyülekezettel. A hívők a földön és a soha bűnbe nem esett lények odafenn egy gyülekezetet alkotnak. Minden mennyei lény érdeklődik a földi szentek összejöveteléről, mikor az Isten imádására egybgyűlnek. A belső mennyei udvarban hallgatják

Krisztus tanuinak bizonyágtételét, akik a földön a külső udvarban tartózkodnak. A hívők hála és dicsénekei egybehanganak a mennyei karok énekeivel és a közös dicséret áthatja a menyeket, mert Krisztus nem hiába halt meg Ádám bűnbeesett fiaért. Közben az angyalok a forrásból isznak, azoközben a földi szentek az Isten trónusától származó tiszta vízfolyamokból isznak, azon folyókból, amelyek az Istennek városát megvidámítják. Oh bárcsak mindnyájan megismerhetnők, hogy mily közel van az ég a fölához. Noha Isten poralkotta gyermekei nem tudják, azért mégis állandóan a világosság angyalai kísérik őket. Egy csendes tanu vezet minden élő lelket és azon fárad, hogy azt Krisztushoz vonja. Mindaddig, amíg van reménység, mennyei lények vezetik őket, ha csak saját vesztükre nem ejlenkeznek az emberek a Szentlélekkel. Ne felejtjük el soha, hogy itt lenn a szentek minden gyülekezetében jelen vannak az Isten angyalai, akik hallgatják az Ő bizonyágtételeiket, énekeiket és imáikat. Fontoljuk meg, hogy a mi dicséretünket az angyali karok odafele kiegészítik.

Ha azért szombatról-szombatra összejönök, énekeljétek hála- és dicsénekeket annak felmagasztalására, aki titeket a sötétségből az Ő csodálatos világosságára elhívott. Mutassuk be szívünk, hálaimeinkat annak, „aki minket szeretett és vére által bűneinkből megmosott.” Érezzen a szónok terhet, hogy Krisztus szeretetéről-szóljon. Azt fejezze ki minden dicséretben és hálaimeinkben. Engedjétek meg, hogy az Isten Leleke sugálja nektek e ti imáitokat. Amiközben az élet igéit hallgatjuk, addig a mi szívünk ne maradjon adós a felelettel, hogy az üzenetet mennyből származónak vesszük. Én tudom, hogy ezt nagyon elavultnak tekintjük, azonban ez egy hálaáldozat lesz, melyet Istennek az élet kenyeréért bemutatunk. A Szentlélektől származó megélevenítes és az arra való válasz a ti

és csekklapok hiányában fofduljatok előljáróitokhoz.

Huenergardt I. F.

Felhívás!

Könyveink átvizsgálásánál egy csomó pénzküldeményre akadunk, amelyet azért nem tudunk véglegesen elkönyvelni, mert az illető testvérek, akik ezen összegeket beküldték, nem értesítettek arról, hogy mire legyen a pénz felhasználva. Felkérjük kedves testvéreinket, hogy a jövőben küldendő pénzeszegeknekél sziveskedjenek a szelvényre ráírni, hogy folyóiratok előfizetésére, számlák vagy adósságok kifizetésére szolgáljon. (Missió célra szolgáló összegek egyáltalán nem a kiadóhivatalba, hanem a missió pénztárnokához küldendők.) Számlák kiegyenlítésénél sziveskedjétek a számlaszámra hivatkozni.

Az év újra befejezéséhez közeledik és újra felkérjük kedves olvasóinkat, hogy sziveskedjenek jó előre előfizetéseiket megújítani, hogy a lap pontos szétküldésében szünet ne álljon be. Arra is felkérjük, hogyha lehetséges, új előfizetőket is szerezzenek, mert ez magában is missió munka. A jövőben abban a helyzetben remélünk lenni, hogy pontosabban fogjuk kiszolgálni előfizetőinket, hogy ebben a tekintetben többé panasz ne legyen.

A kiadóhivatal.

Nyugtázások.

Bogártelkéről kedves barátja az igazságnak adományoztak a magyar misszió részére 20-40 és 15— koronát. — A külföldi misszióra pedig ugyan-csak Bogártelkéről a következő összegek folytak be: K 7-88, K 20—, K 13-10, K 6-30 és Fekete testvérnőtől K 5—.

A magyar misszió részére adakozott Vistjáról Andras Gyula és neje 400 koronát, Kolozsvárról Földes Józsefné 20— koronát, Pápateszérő Hérv Jánosné 20— koronát, Kelemen Györgyné 10— koronát és a harc-térről egy kedves testvérünk 50— koronát Ugyanazon célra adományozott az igazságnak egy kedves barátja Bihar-keresztesről 1000— koronát.

A külföldi misszióra adakozott Fuchs Károlyné és Fuchs Emil Diósgyőrről 10-10 koronát; Ippról a Kása testvérektől 12— koronát, Búrgezdről Sallai József testvértől 8— korona, Dombi Mihályné testvérnőnkől 3— korona, Orgován Lajosnétől 2— korona folyt be.

A zsidó misszió részére Sallai testvérektől Búrgezdről 5— korona.

Az árvák részére adakoztak Erdő-léről a következő barátok: Bođa Pálné K 15—, Gál Sándorné K 10—, Bogdán Samu K 6—, Vida Józsefné K 3—, Lakatos Dénes K 9— és Gál testvéruőnk K 20—.

A szegények részére adakozott Pápateszéről Hérv Jánosné 10— koronát és Kelemen Györgyné 5— koronát.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F. Zeiner A., Kessel Fr.

Felolós szerkesztő: Huenergardt János F.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerikai részlet: Review & Herald Publ. Assn.
New-York City, 32. Union Square East.

Atyüregencia K.-T. Budapest, I., Szent János-út, 14.

Evangéliumi munkás

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint“, I. Kor. 3, 8.

XII. évfolyam.

Budapest, 1919

I. szám.

Megjelenik minden negyedévben

Tartalma az 1919. első negyedévre:

1. Missziói programok. 2. Kéthetenkénti imaórák programja. 3. Külfülfélék.

Misszióóra 1919 jan. 4-ére.

Isten lelke által leszünk Isten munkatársai.

1. Mihez hasonlítja az Irás a meg nem tért embereket? Róm. 11, 17. 24.

2. Mihez hasonlítottatik a megtért ember? Zsolt. 1, 3; Róm. 11, 17. első rész.

3. Miben különbözik a vad olajfa a nemesitől? Máté 7, 16. első rész.

4. Milyen gyümölcsöt terem a vad és milyent a nemes olajfa. Máté 7, 17.

5. Hogy állunk e tekintetben a természetes vagy a testi emberrel? Gal. 5, 19, 21.

6. Ki nemelíthet meg bennünket annyira, hogy nemes gyümölcsöt teremtetünk? Ján. 3, 5; Tit. 3, 5.

7. Mi célból terem a növény gyümölcsöt? Ésa. 55, 10. „A növény nem önmagáért csirázik, növekszik és hoz gyümölcsöt, hanem azért, hogy magot szolgáltatson a vetéshez és kenyeret adjon az embernek.“ Krisztus Példázatai 97. old. II. Kor. 5, 15.

8. Vajjon mindjárt az ültetés után elentkezék a gyümölcs? Márk. 4, 28; Jak. 4, 7.

9. Hogy vagyunk e tekintetben a félek gyümölcsével? Luk. 8, 15.

10. Mí gyorsíthatja meg az érést? Luk. 6, 38. Amely mértékben alávetjük magunkat Isten lelke befolyásának s amely mértékben bocsátjuk az általa

nyert gyümölcsöt mások szolgálatába, oly mértékben és oly gyorsan érleli ő meg bennünk az összes általunk termelt gyümölcsöt.

11. Mikor nyerjük el Isten lelkét a késői eső bőségében? Midőn a lélek gyümölcse megérlelődik bennünk.

Imaóra 1919 jan. 11-ére.

Kivonat a „Tapasztalatok és látomások“ könyvéből.

(23. és 24. oldal.)

A következő látomásban 1847-ben részesültem az Úrtól, midőn testvéreink az amerikai Topshamban (Mc.) szombaton egybegyűltek:

„Az imának különösen erős lelkét éreztük, s miközben imádkoztunk, Isten szent lelke reánk áradt. Nagyon boldogok voltunk Gyorsan repült felém egy angyal, aki a földről a szent városba vitt. A városban egy templomot láttam, melybe beléptem. Egy kapun kellett átlépnem, mielőtt az első kárpithoz értem. Ez félrevonatot és beléptem a szentélybe. Benne láttam a füstölő oltárt, a gyertyatartót a hét lámpával s az asztalt az Úr színe elé rakott kenyérral. Miközben a szent dicsőségét szemléltem, Jézus elávoítottotta a második függönyt is és beléptem a szentek szentjébe.

A szentek szentjében egy szekrényt láttam, melynek oldalai és fedele tiszta